

Giới thiệu Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa

Truyện Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa là một truyện mới được giới thiệu đến với bạn đọc trên trang đọc truyện online, đọc truyện bạn sẽ được dẫn dắt vào một thế giới tuổi teen đầy những điều bất ngờ. Truyện tình yêu, tình bạn và những mối quan hệ xã hội, những câu chuyện khiến bạn đọc nghĩ suy và trầm trồ.

Truyện xoay quanh cô bé Nguyễn Hoàng Thiên Vy xinh xắn đáng yêu, tuy nói là đáng yêu nhưng cô cũng là trung tâm của những trò quậy phá, đây chính là cô gái trung tâm của cả câu chuyện. Tuy là một cô gái với nhiều trò tình nghịch nhưng cô lại rất sợ anh trai và mẹ nổi giận.

Bốn anh chàng hào hoa này chính là những anh bạn trong nhóm do anh trai nó đứng đầu với nhiều trò quậy phá cũng rất trưởng thành. Tuy là vậy nhưng anh thực sự rất thương em gái và tôn trọng ba mẹ lại đối xử rất tốt với bạn bè, hình tượng cool boy điển hình.

Trong câu chuyện trước của Badgirl, Jun và Ken cuối cùng đã tới được với nhau và có 2 đứa con 1 trai, 1 gái. Sau những năm du học bên Mỹ, trở về Việt Nam bắt đầu là câu chuyện tình cảm rắc rối của cô con gái siêu quậy Thiên Vy.

Liệu những cô cậu nhóc này sẽ dẫn dắt truyện ra sao, yêu thương như thế nào, còn gì thú vị đang chờ đón phía trước, vui vẻ, hài hước hay chỉ là những điều khúc mắc, mời bạn đón đọc truyện teen này, và theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Những Nàng Tiểu Thư Nghịch Ngợm, Đồ Điện, Rượt Đuối Với Tuổi Thơ,...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Giới thiệu nhân vật chút nè:

*Tên: Nguyễn Hoàng Thiên Vy-nó.

Tuổi: 16.

Đặc điểm nhận dạng: lúm đồng tiền dễ thương.

Sở trường: bày trò quậy phá.

Sợ: anh trai và mẹ nổi giận.

*Tên: Nguyễn Hoàng Thiên Nam-anh trai nó.

Tuổi: 17.

Đặc điểm nhận dạng: mái tóc nhuộm màu bạch kim.

Sở trường: oánh lộn.

Sợ: em gái khóc và ba mẹ phạt (hình phạt nhà này dị lắm).

*Tên: Nhật Lâm Phong-bạn thân Thiên Nam.

Tuổi: 17.

Đặc điểm nhận dạng: nụ cười tỏa nắng.

Sở trường: học siêu giỏi.

Sợ: nó khóc...còn lại thì chịu.

*Tên: Lâm Thiên Nhật-thuộc nhóm của Thiên Nam đứng đầu.

Tuổi: 17.

Đặc điểm nhận dạng: răng khểnh đặc trưng.

Sở trường: đua xe.

Sợ: người yêu giận.

*Tên: Vương Gia Huy-cũng thuộc nhóm của Thiên Nam.

Tuổi: 17.

Đặc điểm nhận dạng: ...đẹp trai vô đối.

Sở trường: ...cũng chẳng biết ông này giỏi gì lun.

Sợ: ...cũng chịu...chưa biết được...

*Và một số nhân vật khác mình giới thiệu sau nha!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Buổi đầu đi học.

Trong câu chuyện trước của Badgirl, Jun và Ken cuối cùng đã tới được với nhau và có 2 đứa con 1 trai, 1 gái. Sau những năm du học bên Mỹ, trở về Việt Nam bắt đầu là câu chuyện tình cảm rắc rối của cô con gái siêu quậy Thiên Vy. Mong mọi người ủng hộ truyện... Thân!

---o0o---

Ánh nắng ban mai dịu nhẹ của buổi sáng sớm chiếu xuống căn biệt thự mang phong cách cổ kính, hồ nước trong veo phía sau vườn phản chiếu ánh nắng lấp lánh, thảm cỏ xanh tươi được cắt tỉa cẩn thận vườn mình đầy sức sống. Khắp nơi đều tràn ngập sự sôi động mùa hè.

Ngược lại cái khung cảnh ấy, trong nhà vang lên tiếng cười vui vẻ đầy khoan khoái.

Trong căn phòng rộng lớn được bài trí vô cùng sang trọng với màu chủ đạo là màu trắng nhã nhặn thể hiện sự xa hoa, giàu có của Nguyễn Gia. Thiên Vy ngồi vắt chân trên chiếc sofa màu xám đặt góc phòng, bàn tay búp măng nhỏ nhắn cầm chiếc điện thoại bàn đặt tiền áp vào tai, đôi vai run lên vì nhin cười, nét mặt tỏ vẻ như không dám tin.

-Ba...ba mẹ nói thật chứ ạ? Con được về Việt Nam học cùng anh Thiên Nam sao?

Câu hỏi của nó như nghĩ mình đang mơ vậy, mái tóc màu hạt dẻ xõa ngang vai ánh lên những tia sáng qua tia nắng chiếu vào khung cửa bằng gỗ được trạm trổ tinh tế.

Phía bên kia đầu dây ba mẹ nó tại Đức cũng có thể đoán ra khuôn mặt và tâm trạng của nó hiện giờ, chỉ đáp 1 cách thần nhiên.

-Đúng, ta đã gửi vé máy bay cho quần gia rồi, con chuẩn bị đi.

Lúc này, đôi mắt tinh anh của nó bỗng mở to lên, khuôn miệng nở nụ cười khi nghĩ ra trò chơi mới.

-Ba mẹ đừng nói cho anh Thiên Nam biết nhé, con đang có trò vui.

Ba mẹ nó hơi lạnh người khi nghe giọng nói nó qua đường truyền. Điều này như báo hiệu sẽ có 'biến' đối với thằng con trai cả của 2 ông bà đây. Khẽ thở dài vì đứa con chuyên quậy phá không giống tiểu thư đài các chút nào cả, ba nó đành tặc lưỡi chấp nhận bởi ông thấy...cũng vui (đúng là gia đình kì quái. Chỉ chọc phá nhau là giỏi).

Nó cúp máy, vươn vai đứng dậy ngắm nhìn khung cảnh yên bình buổi sáng sớm tại nước Mỹ, sau 4 năm học tập bên này, cuối cùng đã được về cạnh anh hai 'yêu quái' rồi.

Mất 1 buổi sáng sắp xếp hành lý, nó không mang gì nhiều, chủ yếu là lựa xem cái nào cần thiết hơn để mang đi thôi, số còn lại khi về Việt Nam mua sau. Tối hôm đó, nó ra sân bay, bác quần gia và các cô giúp việc lưu luyến chia tay nó. Dù là rất nghịch ngợm nhưng nó rất tốt bụng và biết quan tâm tới mọi người.

-----o0o-----

Tại sân bay Tân Sơn Nhất, 5.45am: những người sống xa quê nhanh chóng kéo hành lý về đoàn tụ gia đình, còn những người tới đây du lịch thì ít nhiều cũng cảm thấy rất vui vẻ, thích thú cái khí trời Việt Nam. Bước ra phía bên ngoài, 1 hàng taxi đậu ngoài đó, nó lên xe, đọc rõ địa chỉ, chiếc xe dần lăn bánh và biến mất khỏi khu vực sân bay này. Nhìn qua cửa kính, nó thấy Hà Nội ngày nay khác xưa quá. Nó không còn nhận ra góc phố quen thuộc xưa kia, khu vui chơi ngày trước hay đơn giản chỉ là 1 bãi đất trống hời hợt hay rù rọ bạn ra chơi.

Chiếc taxi nhanh chóng đỗ xích lại phía ngoài tòa biệt thự nhỏ nhắn nhưng trông vô cùng đẹp. Chỉ riêng cái cổng này thôi đã tốn hàng đồng tiền để làm, những bức tượng tinh xảo thường xuyên được lau chùi cẩn thận. Khu vườn xanh tươi, khóm hoa nhỏ ngày trước nó và Thiên Nam trông nay đã lớn và phát triển, cánh hoa nở bung rực rỡ dưới ánh nắng buổi sớm.

Lấy chìa khóa ra, nó rón rén, nhẹ nhàng xách túi hành lý nặng trĩu lên lầu không 1 tiếng động để Thiên Nam không biết nó về thì mới có thể thực hiện được kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

6.30 am, tại phòng nó.

Nó hiện đang chuẩn bị cho cái màn 'ra mắt' anh trai yêu quý. Cầm bộ tóc giả đen, bù xù dính 1 ít mạng nhện và có lẽ...cả bầy nhện nữa, choàng lên mình cái váy màu trắng bị nhuộm màu đỏ lố chỗ, nó make up thêm vài vết sẹo và vết máu khô lên tay chân, nhảy tung tung khắp dãy hành lang. Sau khi gạt cầu dao cái 'bụp', lừ lừ đi xuống tầng dưới-phòng Thiên Nam, giả giọng ma nữ : "Thiên Nammmmm..Thiên Nammmmm...anh ở đâu...". Đúng lúc đấy, từ căn phòng, cửa mở ra 1 chàng trai xuất hiện,, trở mắt nhìn 'con ma' trước mặt kinh hãi. Cũng phải thôi, bởi dưới ánh sáng le lắt chiếu qua tấm rèm nơi cửa sổ, mọi thứ trông thật mờ ảo. Mái tóc dài rối xõa ra, dính thứ gì nhom nhóp như máu, khuôn mặt trắng bệch và vài vết sẹo còn rướm máu ẩn hiện qua những sợi tóc. Bộ đồ rách rưới, nhuộm màu máu, tay chân khẳng khiu, gầy gò, đen nhẻm. Bộ móng vuốt dính thứ gì mềm mềm, ướt ướt như thịt tươi. Chàng trai đó nhìn xuống khuôn mặt 'con ma', đây chính là thời điểm quan trọng, nó ngẩng đầu lên, đôi mắt tròn tròn giần dữ cùng những tia máu hiện lên.

Cơ thể cứng đờ, miệng méo xệch, người đổ mồ hôi lạnh khó khăn phát ra được câu chữ.

-Thiên Nam, Thiên Nam ơi...có...có con ma nữ đến tìm mày nè...á....á....á....á...má ơi!-chàng trai đó hét lên, trong lúc luống cuống kiểu gì vấp phải cái chân rơi dưới đất té cái 'rầm'. Trông cái cảnh 'bán mặt cho đất, bán mình cho trời' đó, nó không khỏi nhin cười.

-Hahahaha...cho đáng đời anh Thiên Nam...hà...không phải anh Thiên Nam sao? Thế đây là ai?-đến bây giờ nó mới nhận ra cái người đang ngã trên sàn không phải ông anh quý hóa mà là 1 tên lạ hoắc lạ huơ từ đâu chui ra.

Và bây giờ nhân vật chính của trò đùa này mới xuất hiện sau cánh cửa nhà tắm, miệng cầu nhàu.

-Nè, Gia Huy, mày làm gì mà la toáng lên vậy? Tường nhà tao to như nhà mày chắc?

Xong Thiên Nam quay ra chỗ 'con ma' đang đứng ngẩn tò te thì cũng là lúc cô giúp việc mở cầu dao lên.

-Mày về khi nào vậy hả? Lại còn tính dọa ma ai nữa đây?

Thiên Nam lừ mắt nhìn nó, nhanh chóng xin lỗi cái người vẫn còn đang bá dướng dưới đất kia. Hoàn hồn lại, tên con trai kia đứng dậy chần chừ lại trang phục đầu tóc, hỏi Thiên Nam.

-Ê, ai đây mày? Sao tao chưa thấy bao giờ?

Nhìn cô em gái nghịch ngợm, Thiên Nam cười đều rồi đá mắt sang hẳn trả lời.

-Nhỏ giúp việc tao mới thuê ý mà. Đi học thôi mày.

Anh nó thân nhiên nói rồi khoác vai Gia Huy đi học bỏ nó lại luôn. Tuy không có những cảnh quay sống động như ý muốn để gửi cho ba mẹ bên Đức nhưng thay vào đó là 'diễn viên đóng thế' thực hiện rất xuất sắc.

Mim cười hài lòng, nó nhảy chân sáo về phòng chuẩn bị đi học. Mất ít lâu thời gian để tẩy rửa hết lớp hóa trang, nó khoác cặp lon ton chạy đến trường. Cũng may nhà không xa trường lắm nên nó có thể đi bằng phương tiện 'căng hải' mà vẫn kịp chuông vào lớp.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Nó đang tung tăng chạy khắp nơi tìm lớp của mình nhưng khổ nỗi cái trường này rộng quá trời quá đất. Cũng bởi mắt lão liềng tìm lớp 10a5, nó vô tình đâm vào 1 cái 'cột nhà' ngã ê m*ng. Xoa xoa cái m*ng đáng thương, nó phồng má chu mỏ định bụng phun mìn mắng té tát cái kẻ va vô nó thì lại ngơ ra trông ngu vô cùng.

Còn cái 'cột nhà' kia thì nghĩ nó bị va đập mạnh trong lúc ngã nên bị ngơ luôn rồi.

-Em không sao chứ?

Nó lắc đầu cho tỉnh lại khiến cái anh chàng 'cột nhà' tưởng nó bị vấn đề thật rồi. Nhưng rất may, nó đã lấy lại ý thức, toét mồm cười trả lời.

-Omo, anh thật là đẹp trai đó!-nó vốn là fan trong 'hội những người kết về đẹp thư sinh của các chàng' mà.

Mỉm cười thích thú về cô bé dễ thương' kì lạ trước mặt, anh đưa tay ra làm quen.

-Cảm ơn em, anh là Nhật Lâm Phong lớp 11. Rất vui được làm quen.

Nó như không tưởng tượng được là Lâm Phong lại bắt chuyện với mình' cười tí mắt để lộ lúm đồng tiền vô cùng đáng yêu làm 1 người vốn chả quan tâm tới con gái là Lâm Phong còn phải đồ mặt. Đang mở miệng định bụng giới thiệu chút về bản thân nhưng ông trời...à đúng hơn là chuông vô lớp độc ác đã cướp mất lời nó. Bấy giờ mới nhận ra sắp muộn, nó phóng như điên đi tìm cái lớp quái quỷ đang ở chỗ nào, lòng thầm rủa sớ đen như con mực suýt quen được anh đẹp trai. Tồn bao công sức, cuối cùng cái lớp 10a5 này ở cuối dãy hướng ngược lại hướng nó đi. Tự cốc vào đầu mình, nó nhẹ nhàng bước vô lớp, tất cả học sinh trở mắt ra nhìn nó như sinh vật lạ...thiệt ngại mà.

Cô chút nhiệm dạy văn nhẹ nhàng đẩy kính lên, giọng điệu khó chịu nhìn nó.

-E hèm...cả lớp, đây là bạn Nguyễn Hoàng Thiên Vy mới chuyển vô lớp ta. "Nhà nghèo mà như nữ hoàng, buổi đầu đi trễ tới 20 phút..."

Mặc dù nói nhỏ nhưng cái tai thính như cú của nó liền bắt ngay tần suất. Nhếch miệng cười khinh bà cô hám tiền, khinh nghèo, nó về cái bàn cuối dãy còn trống. Đặt cặp xuống bàn, mỉm cười chào cô bạn ngồi cạnh.

-Chào bạn xinh đẹp, rất vui làm quen.

Trái với cái vẻ vui tươi của nó, cô bạn đó lại trả lời thờ ơ.

-Chào, Vũ Minh Ngọc.

Nó chả tỏ chút thái độ gì, lôi tập sách vở dày cộp trong cặp ra đọc ngấu nghiến. Ai nhìn xuống chỗ nó cũng tưởng học sinh gương mẫu chăm chỉ, chỉ Minh Ngọc là biết sự thật về...những cuốn truyện tranh kẹp sau sách đánh lừa mọi người. Không chịu được nữa, Minh Ngọc quay sang hỏi nó với khuôn mặt vô cùng nghiêm túc.

-Này, cậu thích túp con trai gì? Không nói thật là tui mách cô cậu đọc truyện đấy.

Chớp chớp mắt vì cái thái độ kì lạ của cô bạn cùng bàn, nó đáp lại.

-Ừm... kiểu thư sinh, học giỏi là thần tượng của tôi.

Nhìn khuôn mặt mơ màng suy nghĩ đó, đột nhiên Minh Ngọc cười cười làm nó nổi da gà.

-Vậy tui mình làm bạn nha!

Tính cách có chút kì quặc của Minh Ngọc làm nó cảm thấy thú vị liền đồng ý, và lại có 1 người bạn ở trường mới cũng tốt hơn là không có ai.

-Từ nay cậu sẽ được sống thoải mái tại trường này.

-...?

-Hi...trông cậu ngố ngố nhưng dễ thương ghê ha! Thực ra bạn trai mình là thành viên trong tứ quái của trường này nên thấy bạn mới tới mình phải hỏi rõ...hi!

Minh Ngọc gãi đầu ngại ngùng khác hẳn lúc khó chịu chào nó.

-Thế bạn trai cậu là đại ca đứng đầu tứ quái à?-nó tò mò hỏi.

-À không, đại ca tứ quái là người siêu mạnh. Và người đó là...

Đang đến phần cao trào trong câu chuyện thì bọn nó bị bà chủ nhiệm phát hiện phạt ra đứng ngoài hành lang. Nhưng đây là lớp cá biệt nên hình phạt cũng vô cùng đặc biệt.

Hai đứa nó hậm hực ra ngoài lấy mỗi đứa 3 xô nước đầy, sau đó chuẩn bị thêm tấm bảng và viên phấn. Kết quả là bọn nó đứng trong vòng tròn nhỏ vạch riêng, đứng bằng 1 chân, chân kia giữ xô nước, hai tay dang rộng xách theo 2 xô và đặc biệt là tấm bảng ghi chữ 'bị phạt' trông thật tức cười. Không những vậy, tụi nó còn tình nguyện ngâm thêm cành hoa hồng trong miệng cho thêm rõ man tịch làm lũ học sinh đang học quay qua nhìn cũng phải phì cười=> cả lớp cười theo=> tiết học của bà chủ nhiệm đành kết thúc sớm hơn bóng thường=> cả lớp được chơi nốt tiết.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Tên: Vũ Minh Ngọc-người yêu Thiên Nhật.

Tuổi: 16.

Đặc điểm nhận dạng: khuôn mặt trái xoan xinh đẹp.

Sở trường: kendo.

Sợ: Thiên Nhật giận.

Cuối cùng trải qua bao nhiêu ván bài đồ đen trong tiết trống, vậy là đã tới giờ giải lao, thời khắc mà căn tin là nơi tụ tập đông nhất của lũ học trò ma quỷ. Nó và Minh Ngọc cũng không nằm ngoài số đó, tụi nó hào hứng hét âm ỉ tạo nên hào khí lớn cho lớp. Tất cả đồng loạt đổ bộ ở căn tin, nơi tâm hồn ăn uống bay bổng.

Len lỏi qua đám người, nhích từng cm dòng người xếp hàng mua đồ ăn. Sau 5 phút vật vả chen chúc, giờ trong tay nó là đồng thành quả thu được như bánh kem, snack, soda... Kiểm 1 bàn trống, tụi nó an tọa nơi đây. Nhưng chưa kịp đưa miếng bánh su kem ngon lành vào miệng, tiếng hét của đám con gái làm nó xém thì cần phải lùi. Tất cả bỗng im bất lúc giọng nói lạnh lạnh của Minh Ngọc cất lên.

- Anh Thiên Nhật, em ở đây nè!

Nhanh như gió, Thiên Nhật chạy như bay đến cạnh Minh Ngọc đang vẫy tay gọi. Đúng lúc couple này lãng mạn nhứt thì từ đâu 1 cú cốc trời giáng vào đầu Thiên Nhật.

-Chết mày chưa, cho mày chữa. Hừ, trọng sắc khinh bạn vừa vừa thôi chứ.

Ôm cái đầu đang sưng lên 1 'quả ổi' to đùng, miệng xuýt xoa rồi quay sang Minh Ngọc nũng nịu như đứa trẻ.

-Sao mày đánh tao đau thế hả Gia Huy? Minh Ngọc của tao đương nhiên là hơn mày rồi!-Thiên Nhật nói đùa thôi cũng làm đầu Gia Huy bốc khói nghi ngút.

Chuẩn bị chửi lại thằng bạn trời đánh, Gia Huy bỗng phát hiện thấy sự xuất hiện của nó.

-Ê Minh Ngọc, ai đây?

Nó vẫn cầm cúi ăn phần của mình không quan tâm tới xung quanh gì cả bởi đối với nó ăn là tới được thiên đường hạnh phúc rồi.

Giờ mới nhớ ra mình quên chưa giới thiệu, Minh Ngọc kéo nó ngẩng mặt lên suýt chút là mắc nghẹn.

-Đây là bạn mới của em, cậu ấy là Nguyễn Hoàng Thiên Vy.

Xong, Minh Ngọc quay sang giới thiệu mấy tên kia cho nó biết.

-Đây là bạn trai mình, Lâm Thiên Nhật. Còn cái người khó chịu này là Vương Gia Huy, bạn anh Thiên Nhật.

Nghe đến cái tên Gia Huy, nó sặc ho khù khụ. Nhớ lại cái người sáng nay bị nó dọa cho hồn vía tứ tung, nó lại không nhịn được cười dù ho liên tục. Gia Huy nhìn mặt nó đánh giá là dễ thương, xinh xắn nhưng có vẻ hơi vấn đề do cười sặc sụa từ nãy.

Đến cái lúc cao trào nhất là nó lòi chiếc điện thoại ra, giờ bức hình cắt trong video sáng nay ra thì mặt Gia Huy bỗng tái xanh rồi đỏ dần do ngượng khi đang có hàng chục con mắt gần đấy nhìn vào bức ảnh. Ngại quá, Gia Huy vội lấy tay định giật điện thoại đi động nhằm xóa đi nhưng nó nhanh hơn cắt lại vào túi.

-Sao, sao em lại có bức ảnh đấy?

-Anh nghĩ sao??-nó mỉm cười khó hiểu làm couple kia càng tò mò thêm về tấm hình 'siêu độc' đấy.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Hắn suy nghĩ một lát về vụ việc kinh khủng sáng nay, như không tin được.

-Chẳng lẽ con ma...ma...là em?

Nó mỉm cười, ghéech mắt lên trả lời như chuyện bình thường ở huyện.

-Đúng! Tôi chính là con ma sáng nay đấy.

Nhìn nó thản nhiên ăn bánh tiếp, Gia Huy vẫn chẳng thể tưởng tượng nổi lại cái con ma kinh dị hồi sáng lại là nó. Cặp đôi kia ngồi cạnh trở mắt nhìn không hiểu gì, liên tục hỏi nhưng bị 'quạt' cho 1 trận rồi Gia Huy bỏ đi, mặt hầm hầm.

-HỦ, nhóc siêu quậy này, không xong với Vương Gia Huy này đâu.

Nó thì ngay sau đó ngược mặt lên cười ha hả khoái chí, vỗ vai Minh Ngọc rồi đi làm nhỏ mặt nghệt ra khó hiểu.

Nó cố chen ra khỏi đám người bỗng từ đâu đông nghịt chiếm hết cả dãy hành lang. Lúc qua đó, nó nghe loáng thoáng được là hình như là đại ca của tứ quái đang xử thẳng nào đó. Tính tò mò nổi lên, nó bám theo đám học sinh này xem tên đại ca gì đồ mạnh ra sao.

Bỗng 1 con nhỏ va phải nó, nói đúng hơn là cố tình va phải nó.

-Này, mắt mày bị mù hả con ranh kia?-tiếng chanh chua của con nhỏ phát ra làm nó phải ngoáy ngoáy tai khó chịu.

Nhìn cái dáng vẻ đó là nó có thể biết được nhỏ thế nào rồi. Tóc xoắn tít như mì tôm gói nhuộm xanh đỏ đủ cả, khuôn mặt thô kệch đầy mụn cổ gấu trong lớp phấn dày cộm, mi giả gắn 2 lớp, mắt đeo lens xanh, môi đỏ chót.

-Thật phí cho 1 cây son đắt tiền.-nó tặc lưỡi cảm thương cho thời son mà nhỏ đó dùng.

Nhỏ tức ói máu, mắt long sòng sọc, môi run bần bật, tay chỉ thẳng vào mặt nó.

-Mày...mày dám...-nhỏ vung tay định cho nó 1 cái tát này lửa nhưng 1 cánh tay rắn chắc giữ lại không nhúc nhích.

Giọng nói có phần khó chịu đằng sau nhỏ, tay càng giữ chặt...đúng hơn là siết cổ tay nhỏ lại đầy đau đớn.

-Nhã Uyên, cô tính làm gì mà vung tay vung chân ghê vậy?

Nó và Nhã Uyên đều ngẩng mặt lên nhìn, nó thì vẫn đứng đó thản nhiên nhìn dáng vẻ sợ sệt của nhỏ. Nhanh chóng, nhỏ rồi rít xin lỗi xong chạy biến. Nó như chợt nhớ ra vụ mình định đi xem.

-Anh Thiên Nam, anh biết đại ca nhóm tứ quái là ai không ạ?

Thiên Nam ngạc nhiên, tăng lời sang chuyện khác cốt là không muốn nó biết anh trai là đại ca, rồi bọn kia lại tới trả thù.

-Tao không biết. Mà tối nhớ nấu cơm nhiều nhiều chút đấy.

Nó ngờ nghệch bị cuốn theo câu chuyện khác của ông anh mình.

-Ồ, có khách hả anh? Mà nhà mình có giúp việc mà, sao em phải nấu?

Không biết trả lời sao, Thiên Nam cốc vào đầu nó nói.

-Kệ tao, mày cứ biết thế là được.

Nó ôm cái đầu đang u 1 cục bự tổ chẳng về lớp. Vừa vô thấy Minh Ngọc đang ba hoa, chém gió với bọn bạn, như bắt được tần suất radio, nó chạy tới, mồm bấn lia lịa tám chuyện.

Những tiết học tiếp trôi qua có phần 'khá' êm ả nhưng đủ làm cái lớp quỉ quái này chán động.

Tên: Tạ Nhã Uyên-kẻ luôn ganh tị với nó.

Tuổi: 17

Đặc điểm nhận dạng: lòa loét toàn tập.

Sở trường: ủa mưu hãm hại người khác.

Sợ: ...quá nhiều nên không rảnh để kể hết.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Siêu quậy trả thù.

Nó đang tát bát trong bếp với vô số món ăn ông anh bắt làm, đã thế còn cho các cô giúp việc ngồi xem tivi uống trà chiều vô cùng thư thái. Mặt nó hầm hăm, tay ghi chặt cán dao, giáng từng nhát mạnh xuống đồng rau củ. Ngoài nhà, có vẻ như Thiên Nam đã về và kéo theo lũ bạn quý quái. Mùi thơm từ bếp lan tỏa sang phòng khách, lôi theo những cái bụng đang réo ầm ĩ.

-Woa...thơm quá! Mà...ủa...Thiên Vy sao cậu ở đây?-hóa ra Minh Ngọc cũng trong số khách tới.

Nó đắm chìm bữa thịt một cách giận dữ, bất ngờ về Minh Ngọc ở đây.

-À...ờ...tui là...

Chẳng hiểu Gia Huy từ lúc nào chen vào không để nó nói hết về câu.

-Thiên Vy là giúp việc nhà này đấy.

Nói xong Gia Huy đá mắt về phía nó, cười khẩy. Nó cũng chẳng buồn cãi lại làm tên này hơi bị 'chán'. Nhưng chưa được bao lâu thì được chứng kiến cách nấu ăn đặc biệt của nó.

Miếng rau vớt lên không trung, con dao trên tay nó di chuyển với tốc độ chóng mặt 'xoẹt...xoẹt...xoẹt' làm Gia Huy phải xanh mặt còn Minh Ngọc thì trầm trồ khen ngợi. Chưa kết thúc, nó tiếp tục biểu diễn màn "chém thịt" hung bạo. Gương mặt nó tỏ vẻ hả hê, miệng liên tục nói "Gia Huy nè...thì Gia Huy nè!!!". Trố mắt nhìn thế tạo dáng rất ư là đẹp mắt là mặt ngược cao, chân nhún nhảy, 1 tay cầm dao, còn một tay múa 'thiên nga giấy chết'.

-Haha...quá ư là đẳng cấp.-Thiên Nhật bước vào cười như điên, tay vỗ bôm bốp hưởng ứng-Bạn em hay thật đấy Minh Ngọc.

Đến lúc này anh nó mới bước vào cùng 1 người nữa. Liếc mắt qua định lờm ông anh trời đánh thì đột nhiên nó thay đổi 180* về dạng e then chính chuyên ngay.

-A, anh là Lâm Phong đúng không ạ? Rất vui gặp lại anh.

Ông anh nó ngạc nhiên bởi thằng bạn này mà cũng biết quan tâm con gái mà không những thế lại còn là đứa em bướng bỉnh của mình.

Khẽ cười lịch thiệp, Lâm Phong nói.

-Chào em, vẫn còn nhớ tên anh sao?

Nó cười hi hi dễ thương làm Gia Phong và Thiên Nam nổi hết gai ốc bởi ai diễn diễn thực hết sức thành công của nó. Couple kia đã tranh thủ ăn vụng một ít đồ ăn rồi biến thẳng ra phòng khách.

Nhìn 2 cái người này tò về hiền lành đến 'buồn ngủ' Gia Huy vào phá đám.

-Ê, Thiên Vy, còn không mau làm cơm nhanh lên không tôi bảo Thiên Nam đuổi việc giờ.-có lẽ giờ này Gia Huy vẫn chưa biết nó là em gái Thiên Nam
Lâm Phong ngờ ý muốn giúp nhưng nhất quyết Gia Huy kéo ra ngoài. Trước khi đi ra, anh kịp nói nhỏ vào tai nó.

-Có vẻ chưa ai biết em là em gái Thiên Nam nhỉ?

Gia Huy khó chịu lời Lâm Phong đi, nó trong bếp đờ 1 lúc nhưng bỏ qua bởi không vấn đề gì mà tung tăng nấu tiếp.

có vẻ đã xong, nó ngo đầu nói vọng.

-Mọi người vô ăn đi.

Tất cả như được lên dây cót sẵn, chỉ chờ thả tay là vụt vô bếp ngay. trên bàn, mọi thứ bày biện đẹp mắt bởi bàn tay khéo léo của nó.

Nuốt nước bọt ừng ực, Minh Ngọc trầm trồ.

-Woa, món cá diêu hồng ngũ vị khía dưa này, canh cá chuối xanh nữa, cá chiên sốt cà, cá kho sa tế tôm, cá chiên giòn xốt mặn, rồi cá rim me chua ngọt, cá chiên cà ri nữa. Chu choa, cảm ơn vì bữa ăn nhà Thiên Nhi, yêu cậu nhất.-Minh Ngọc đọc 1 lượt các món, mặt sáng bừng bởi vốn thích ăn cá nên đây là cả thiên đường.

Gia Huy nhăn mặt nhìn quanh nói.

-Toàn là cá cá, không có món khác sao? Anh...chỉ ăn chay thôi.-Gia Huy nói vậy cốt là chọc nó xem ra sao nhưng nó còn chẳng thèm quan tâm mà trả lời lại.

-Kệ anh, đây, ăn tạm món sa lát rau củ này đi. A, anh Lâm Phong ngồi đi ạ!

Nó đặt tô sa lát to oạch cho Gia Huy ngồi 1 mình ăn 'chay' rồi lại quay sang cười cười với Lâm Phong làm cái tên đang phải 'cách ly' kia tức ói máu vì bị phân biệt đối xử.

Ngâm ngùi nhìn những món cá thơm ngon nhưng lỡ nói ăn chay rồi đành chấp nhận hết bữa ăn. Mà sao hôm nay tụi nó ăn lâu quá vậy, nói chuyện vui vẻ, mỗi Gia huy mặt bí xị ngồi 1 góc bị cho ra rìa. Tự kỉ, Gia Huy lăm bằm 1 mình.

-Quái lạ, sao mình 'đập troai' và 'soang choảnh' hơn thằng Lâm Phong mà vẫn bị bơ là sao? Để mai vô trường rồi xem.-Gia Huy cầm liên tục chiếc đĩa tội nghiệp vào đóng rau làm bọn bạn càng tránh xa do tưởng tên này có vấn đề nào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Mặt trời bắt đầu lên, từng tia nắng len lỏi qua tấm rèm đang bay phất phơ nơi cửa sổ. Nó mở đôi mắt trong veo, tay dụi dụi cho tỉnh ngủ. Ngược lên nhìn đồng hồ, lăm bằm nói.

-Ôi, chưa gì đã 6.30 sao? Chắc do tối qua mình thức khuya quá.

Bước xuống giường, nó đi làm VSCN, lựa đại vài quyển sách quyển vở không cần dòm thời khóa biểu. Khoác chiếc balo đen bóng lấm tấm hình ngôi sao trắng rải rác. Xuống tầng dưới, ông anh thần thánh vẫn đang thần nhiên ngồi đọc báo thần nhiên dù sắp tới giờ vô lớp. Thờ dài về độ vô tư của ông anh khi mà kì thi sắp tới, ba mẹ mà về là chết chắc. Thấy không còn thời gian nữa, nó vội chạy vù đi, dù gì ngày đầu đã đi học muộn rồi mà ngày tiếp lại thế nữa thì không ổn.

-May quá...học...học...vẫn...kịp.-nó đứng trước cửa lớp thờ dốc nói.

Bỗng 1 bóng đen xuất hiện đằng sau, sát khí từ đó tỏa ra đầy nguy hiểm.

-Đứng là vẫn kịp...kịp làm bản kiểm điểm.-hóa ra cô dạy sinh nổi tiếng 'màu mè' đang đứng sau nó, khoanh tay nhìn. Đá con mắt kẻ viền dài, đậm đầy 'vẻ đẹp nghệ thuật', nó hiểu ý, ra đứng phạt úp mặt vô tường. Một lát chán quá, nó làm chương trình 'giọng hát việt', một mình nó thủ 5 nhân vật là: MC, thí sinh, 3 người giám khảo. Và chương trình bắt đầu cùng màn diễn đối vai liên tục...do thiếu diễn viên.

-MC: xin chào các quý vị khán giả cùng ban giám khảo đang ngồi tại đây hoặc nơi đâu là không cần biết. Chúng ta hãy cùng lắng nghe giọng hát của thí

sinh đầu tiên trong vòng giầu nứt.

-Thí sinh: Sau đây em xin trình bày ca khúc 'Đàn gà trong sân'.

Gà mà không gáy là con gà gay

Gà mà hay gáy là con gà điên

Đi lang thang trong sân , bắt con gà , bỏ vô nồi

Mua 2 lon Tiger , nhắm chân gà , nhắm chân gà .

Gà mà không gáy là con gà chiến

Gà mà không gáy là con gà toi

Đi lang thang trong sân , bắt con gà , ướp tiêu hành

Ấn xong lần quay ra , chét tui rùi , cúm gia cầm ...-giọng hát 'vịt' của nó ngân lên là lúc cả lớp quay ra chỗ cửa sổ 'hóng' chuyện vui còn bà cô vẫn đang say sưa vừa đọc bài cho học sinh tay vừa nhắn tin nên không để ý lắm. Sau đó nó đóng vai các vị giám khảo bấm nút chọn, xoay ghế ra.

-Giám khảo 1: Em thật đẹp. Em như 1 người mẫu vậy mặc dù...chiều cao hơi khiêm tốn.

-GK 2: giọng hát của em là 1 hiện tượng. Hãy về đội của tôi, em sẽ nổi tiếng.

-GK 3: OMG, em là 1 thần đồng âm nhạc vốn sẵn rồi. Hãy về đội của tôi, tôi sẽ giúp em 'tỏa sáng'.

-MC: vâng thưa quý vị khán giả, thí sinh mang sbd 007 đã được cả 3 huấn luyện viên bình chọn. Không biết thí sinh sẽ chọn ai, các bạn sẽ biết được sau vài phút quảng cáo.

*Quảng cáo: Mì tôm chua cay với công thức của mì ý và hương vị cá xốt độc đáo sẽ mang đến hương vị khó quên trong bạn. Hãy mua ngay, số lượng có hạn...*hết quảng cáo*

-MC: vâng và sau khi trở lại với chương trình, chúng ta hãy cùng xem thí sinh sẽ chọn ai nhé!

-Thí sinh: dạ, em... xin chọn huấn luyện thứ 3 ạ!

-"Gấu sói nai voi cáo cọp beo

Trâu bò sóc chuột ngựa dê heo

Vịt gà ngan ngỗng lợn cò cóc

Cá ốc tôm cua chó mực mèo". Ôi, em thật tuyệt vời, tôi sẽ biến thành 1 hiện tượng 'thảm họa' à không, hiện tượng 'lạ' của Vpop. Woa...hà hà hà ha haaaaaaa!!!

Bóp...bóp...bóp-dàn diễn viên quần chúng trong lớp ngó đầu ra vỗ tay chúc mừng nó đã được vào vòng trong. Còn cô bạn Minh Ngọc thì cười tí tít mắt, tay không ngừng vỗ bôm bốp đến mức mắt cả hình tượng.

Đến cái lúc bọn học sinh quý quá rú lên, la hét, cười nói vô tư, bà cô dạy sinh mới ngẩng mặt lên xem thì đột nhiên cả lớp im re, ai về chỗ nấy, cúi đầu học như chưa có gì xảy ra. Nó đứng bên ngoài tự khen chính mình 'giỏi'.

Thấy những 25 phút nữa mới ra chơi, nó trốn cô ra phía sau trường chơi. Dù gì nó cũng chưa có dịp tham quan lần nào cả, sẵn tiện đi luôn. Nó vừa tới thì thấy đang có ai đứng nơi gốc cây to nhất nơi trung tâm, chàng trai đó có dáng vóc cao tầm 1m8, cân đối, mái tóc nâu bay trong gió trông vô cùng đẹp. Quay mặt ra, 1 khuôn mặt đẹp như tạc tượng với đôi mắt sâu khó đoán nhìn đi đâu đó. Từ đằng khác, 1 người chạy tới.

-Ê, Gia Huy, mày làm gì mà đứng đây vậy?

Gia Huy thoát khỏi suy nghĩ, nhìn thẳng bạn trả lời.

-Chán, cúp học ra đây hóng gió.

Nghe đến đây, nó xoay gót bước đi, thầm nghĩ "Không ngờ anh Gia Huy này lại đẹp vậy." Lúc đó nó cảm tưởng rằng mọi cảnh vật xung quanh đều bị lu mờ bởi Gia Huy vậy. Đi lung tung và nó đắm chìm vào 1 người.

-Này, không học mà ra đây làm gì hả?

Nó ngược mặt lên nhìn.

-Chắc...em bị phạt. Đồi lên như con mực ý.-nó tặc lưỡi trả lời rồi len lén liếc nhìn Gia Huy, quả thực nhìn gần lại càng đẹp hơn.

-Anh tặng em 1 món quà để trong ngăn bàn đấy. Báo đáp em về BỮA CƠM CHAY TỐI QUA mà.-Gia Huy nhấn mạnh làm nó nổi da gà báo điều chẳng lành.

Nó suy nghĩ như điện xẹt, khuôn mặt lém lỉnh nhìn Gia Huy đầy thách thức xem định làm gì.

-Vâng, CẢM ƠN ANH. Em sẽ xem món quà cẩn thận.

Nói xong, nó ném lại 1 nụ cười ma quái phiên bản siêu quậy, Gia Huy xoa xoa tay chờ phản ứng của nó khi mở món quà ra rồi sao...

-Hehe...lúc đó mời mình bữa ăn khác thì may ra tránh được đám ấy....hê hê hehehehehehehehe!!!-bây giờ lượt Gia Huy cười man rợ phiên bản trả đũa.

Nhưng nó cũng đâu có ngu, đứng núp sau tường, nó nghe được hết. Cười cười cái kẻ trả đũa 'kém thông minh' kia, nó bỏ về lớp.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Về lớp, nó về chỗ tm hộp quà trong ngăn bàn. Vừa mở nắp ra, tất cả bật tung lên tóe loe, hàng chục con gián bò ra trong sự khiếp sợ của cả lớp. Vài bạn 'nam' sợ quá nhảy cả lên ghế, lên bàn tránh đội quân gián. Gia Huy đi qua lớp nó nghe thấy tiếng hét, giọng con gái nên lầm tưởng rằng giờ này chắc nó phải sợ xanh mặt rồi ý chứ. Thực ra nó thân nhiên nheo mắt nhìn món quà này, đúng lúc đó, nhỏ Nhã Uyên cùng đám con gái bước vào định là lỗi nó ra giải quyết bởi nhỏ rất gan tị với nó, mới vào trường nó đã quen được Tứ Quái, có nhiều bạn lại còn có cả fan làm nhỏ bị lu mờ đi trông thấy. Đóng hộp quà lại, nó ra đi theo Nhã Uyên tởn sau. Suy nghĩ 1 lát, nó đưa chiếc hộp cho nhỏ.

-À, này anh Gia Huy tặng chị đó. Tôi không rảnh nên nhận luôn đi.

Nhã Uyên tưởng thật, hí hửng mở quà, bọn kia cũng xúm xúm lại xem. Nào ngờ 'đồi không như mơ', đám gián chui ra bò lên tay, lên mặt, lên khắp người bọn đó.

-Á...biến đi...biến đi...á á á!-những tiếng hét vang lên, Nhã Uyên khuỵu tay, múa chân túi bụi hãi hức vô cùng. Nó ngồi dưới gốc cây như đang xem múa rối, cười nắc nẻ. Đến lúc bọn kia kiệt sức, nằm rạp hết xuống, lũ gián mới tha cho. Phũ m*ng đúng dậy, nó khẽ nói.

-Coi như đã xong. Giờ phải báo đáp anh GIA HUY YÊU QUÍ chứ nhỉ.-nhỏ nhấn giọng từng từ, từng chữ.

Về phá Gia Huy thì thấy ngứa tai, có vẻ như ai đang nhắc đến mình. Kiểu này rồi sẽ có chuyện vui đây.

Chiều đến, nghỉ ở nhà, nó nài nỉ dừ lắm mới nhờ được Thiên Nam gọi hộ Gia Huy đến để TẶNG QUÀ.

Lát sau...

-Ồ...hôm nay Thiên Vy tặng anh quà gì vậy?-giọng Gia Huy đầy vẻ đặc ý bước vào phòng khách.

Ông anh nó chỉ ngồi đấy xem nó định giờ trò gì với cái máy quay thủ sẵn để dưới gối ghế, sẵn sàng ghi lại khoảnh khắc đáng nhớ nhất.

-Hôm nay anh Gia Huy 'đập choa' tiết đấy.-nó trong bếp đi ra đặt lên bàn 1 hộp quà lớn và 1 cốc sinh tố trông rất ngon.

Nhìn hộp bự vậy, Gia Huy nghĩ hẳn là chiếc bánh kem to đúng thì mới có cốc sinh tố bên cạnh.

-Mắc bệnh đẹp chai ... Chưa hoài không khỏi Đập mặt vô tường Vẫn không hết đẹp chai!-Gia Huy tự sướng về vẻ đẹp của mình rồi cầm cốc nước lên 1 phát hết hết nửa cốc.

-Ồ, ngon quá!

Gia Huy bắt đầu bóc hộp quà đấy, nhưng sao bóc hoài...bóc hoài...mà vẫn chưa hết. Nghĩ là quà quan trọng nên phải bóc cho kĩ, đến khi mở được lớp giấy gói cuối cùng cũng là lúc Gia Huy uống hết cốc sinh tố. Cuối cùng, món quà tít trong là 1 mẫu giấy ghi:'Cảm ơn anh đã tặng quà. Đây là sự đề đáp của em.3...2...1...'đọc đến đây là lúc mặt Gia Huy đỏ dần, môi hơi sưng, mồ hôi đầm đìa, phát ra từng câu khó khăn.

-Cay...cay...cay quá...nước...nước...nước!

Uống liên tục không ngừng, cái cay vẫn tỏa ra vô cùng bức bối khó chịu. Nó và Thiên Nam cười sặc sụa đến chảy cả nước mắt.

Nó búng tay nói.

-Cảm ơn đã làm 'chuột bạch' cho em thử nghiệm loại ớt hòa tan mới mua...hì.

Thiên Nam cũng không kém, chêm vào.

-Hahaha...mày luôn tự sướng mình là đẹp trai nhất. Không biết đám fan nữ đó nhìn thấy đoạn băng này thì sao nhỉ...?

Ngừng 1 chút, chịu đựng cái cay để nói.

-Hai người...hai người...

Nó thấy cũng tội, lấy 1 cốc sữa lạnh trong tủ đưa cho Gia Huy. Quả nhiên uống vào đỡ cay hẳn. Nó chốt câu cuối làm Gia Huy rút ra kinh nghiệm là cẩn thận với những siêu quậy không họ trả thù lại thì...haizzz khổ lắm, tự rước họa vào thân chứ đâu có thích thú gì.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Trở lại.

Tối...

'Cúc cu, cúc cu. Chim rừng ca trong nắng.

Em nghe, em nghe, chim rừng kêu ve ve.

Có anh du kích, đi qua khu rừng vắng.

thấy em một mình trong lòng vui phơi phới.

Anh cười khà khà, rồi vút súng sập vô.

Chim rừng sợ quá, bay vào trong không trung.

Khúc khích, khúc khích, em cười như chim chích.

Hé hé, hé hé, anh cười như con dê...'.

Đang ngồi chat với lung tung trên mạng, điện thoại nó reo. Ngón tay lướt nhẹ qua màn hình, đưa lên tai.

-A lô.

Đầu dây bên kia nói.

-Chị Thiên Vy, em nhớ chị lắm! Chị về nước khi nào vậy?

Nó hơi nhăn mặt mắng.

-Rồi, rồi, mày nói nhỏ nhỏ lại 1 chút được không hả Joy?

Bên kia cười hì hì chữa ngượng, như nhớ ra chuyện gì đó, giọng liền trở nên nghiêm túc hẳn.

-A, có vài vụ dính tới mình. Em nghĩ chị nên tới để giải quyết.

-Được rồi. Để xem đã, dù gì đây cũng là Việt Nam chứ không phải Mỹ nên hơi khó.

-Dạ, vâng. Em sẽ đợi chị ở...

Nó nghe đến đó là cúp máy bởi quen biết bao lâu rồi, thế nào cũng sẽ muốn gặp ở đó thôi.

Nó định bụng xuống nhà xin phép Thiên Nam đi ra ngoài nhưng dưới nhà vắng hoe, chả thấy ai cả, cả người giúp việc hôm nay cũng nghỉ làm luôn. Nó suy nghĩ 1 lát thì thấy xin qua điện thoại là chắc chắn không được đi rồi. Đàng nào cũng thế cả, nó lên phòng thay đồ rồi bắt taxi tới điểm hẹn.

Đứng trước bar A, là một khuôn viên 1000 m2 nằm tại tầng 6 toà nhà A bao gồm hai phòng và sân vườn có quây bar ngoài trời. Ba không gian với ba dòng nhạc thịnh hành và thời thượng nhất, đáp ứng hầu hết nhu cầu của khách hàng khi đến đây. Khuôn viên ngoài sân dành cho những ai thích khung cảnh ngoài trời dễ thương thức vài ly cocktail, mixes drinks hay champagne mát lạnh. Ngoài ra còn có thể thưởng thức những món ăn nhẹ do quản lý người Mỹ tại A lên thực đơn, các món ăn được chế biến từ các nguyên liệu tươi ngon, thêm vào đó là các loại salad trái cây với hương vị vô cùng đặc biệt. Kết hợp với rượu vang, cùng các loại rượu quý hiếm càng tăng thêm hương vị cho thức ăn tại đây.

Bước vào, kêu 1 ly Old Fashioned, nó đã thấy Joy ngồi tại 1 bàn khuất. Vẫy vẫy tay ra hiệu. Joy hào hứng

-Chị Thiên Vy, chị thấy bar này thế nào? Đồ uống ở đây được chứ?

-Tạm-nó nhấp từng chút 1 ly cocktail O.F nhàn nhạt trả lời.

Joy khẽ quan sát nó, cười tủm tỉm. Nhìn cái dáng điệu này là nó có thể đoán được gì rồi.

-Tổ chức đang tạo cơ hội cho chị làm việc tại VN không phải sang Mỹ nữa đấy.

-Ừm. Được rồi. Mà có vậy thôi mà mày cũng phải gọi chị tới tận đây hả?

Cười chữa ngượng, Joy lấy lại giọng nghiêm túc.

-Có vụ này cho chị đây...

Tên: Joy Milions.

Tuổi: 15.

Đặc điểm nhận dạng: khuôn mặt đặc châu Âu.

Sở trường: sử dụng các thiết bị điện tử.

Sợ: nó.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Khuôn mặt thích thú của nó hiện rõ ngay khi nghe Joy nhắc tới nhiệm vụ mới.

-Vụ gì cưng?

-Một vụ đơn giản thôi nhưng cần phải nhanh nhẹn và tài năng như chị mới có thể làm được...

-OK!-nó nháy mắt tinh nghịch, cầm ly O.F lên, nó uống 1 cách từ tốn. Khẽ nhìn đồng hồ, nó định bụng đi về không ông anh thần thánh lại té cho thì chết không kịp ngáp mắt. Đặt tờ tiền lên bàn, nó bước ra lối cửa trước thì người như hóa đá. Hóa ra là Thiên Nam và mấy người đó cũng tới. Không còn cách nào khác, nó đành trốn ra bằng cửa đằng sau.

Thở phào nhẹ nhõm, nó tự trấn an bản thân.

-Phù...may quá. Suýt thì toi!

-Toi gì?-từ đâu Minh Ngọc xuất hiện đằng sau ngơ ngác khi nó cũng ở đây.

Tìm nó như muốn nhảy ngược ra ngoài, giật mình quay đầu lại lắp bắp trả lời.

-Nhầm...nhầm người rồi.

Nó nói xong chạy biến với vận tốc kinh khủng, xẹt qua Minh Ngọc như con gió làm mặt nhỏ lại càng ngu ngơ hơn bao giờ hết.

Cũng may là Minh Ngọc tưởng mình hoa mắt nên không nói gì cho Thiên Nam biết, không thì xác định rồi.

Sáng hôm sau...

Nó thức dậy khá muộn, vươn vai ngồi dậy. Liếc nhìn đồng hồ, nó chuẩn bị đi học. Riêng hôm nay nó lại chỉ mang 1 laptop và 1 cuốn sổ và vài đồ gì đó theo. Khoác balo lên mình, phóng tới lớp. Ngó nghiêng xung quanh không thấy ai, nó trèo tường vào. Bàn chân nó chơi với tìm điểm tựa, nó không mấy quan tâm, lấy luôn vai người đó nhảy qua.

-Cảm Ơ...n...a...a...em chào thầy ạ!-nó xanh mặt lắp bắp mãi mới ra 1 câu.

-Giỏi lắm! Một tuần đi học 6 ngày mà 6 ngày rưỡi đi học muộn là sao? Không nói nhiều, lên làm bản kiểm điểm LIỀN-NGAY VÀ LẬP TỨCCCCC...

Vác khuôn mặt ỉu xiu lên phòng giám thị đúng lúc bà cô'màu mè' dạy sinh lớp nó đang ngồi đấy uống trà. Nhìn nó bị phạt, bà hà hê lắm, liên tục nhìn bản kiểm điểm của nó mà bắt bẻ chữ này xấu, cảm viết tắt, chữ này viết hoa, thiếu dấu phẩy...làm nó điên tiết hết mức. Hết như dạy học sinh lớp 1 tập viết vậy.

Đến lúc viết xong cũng là lúc ra chơi rồi. Nghỉ lại thì nó vẫn chưa ăn sáng, nó xuống căn tin mua 1 phần bánh su và ly cafe uống cho tỉnh táo lại.

Đặt lên bàn, nó mở balo, lôi ra chiếc laptop nhỏ nhắn tiện dụng. Những ngón tay thon dài như nhảy múa trên bàn phím, mọi thứ xung quanh nó như biến mất hết, nó tập trung vào dãy số liệu ở màn hình.

Bỗng 1 bàn tay móng sơn đỏ bóng cầm cốc cafe của nó lên đồ thẳng vào máy tính. Nhanh nhẹn xử lý tình huống, tay nó thoăn thoắt tháo rời các bộ phận phụ rồi lấy khăn thấm nước. Máy chiếc máy tính vẫn ổn, thờ phào nhẹ nhõm, nó quắc mắt nhìn kẻ vừa gây chuyện.

-Cô nghĩ mình đang làm gì vậy hả Nhã Uyên?Cô có ý thức về hành động của mình không HẢ?-nó hét lên đầy giận dữ làm cả căn tin phải im lặng. Lần đầu tiên thấy được nó nổi giận mà lại đáng sợ đến thế này.

Nhỏ Nha Uyên cùng bọn con gái đứng sau cũng run lên sợ hãi. Nhưng xưng là đàn chị chẳng nhẽ lại lép vế nó, nhỏ lên mặt.

-Thì sao nào? À...đúng rồi, con nhỏ nghèo rách như mày tất nhiên là sẽ tiếc của rồi.

Nó nghe đến đó thôi, khuôn mặt ngày lại càng tức giận hơn. Vung tay lên định giáng cho Nhã Uyên 1 cái tát...'CHÁT' cả phòng ăn im lìm hơn, không khí thật ngột ngạt. Nhưng cái tiếng tát mạnh đó lại không phải của nó mà là Thiên Nam đánh nhỏ. Nó rút tay lại, sắp xếp lại đồ bỏ đi.

-Cô đang làm trò hề ở đây phải không?-Thiên Nam gằn giọng giận dữ.

-Mình...mình...không có ý mà!-nhỏ mặt tái mét run sợ trước ánh mắt sắc lạnh của Thiên Nam.

-Hừ...-hừ mạnh 1 cái, anh bỏ đi. Mấy đứa bạn của Nhã Uyên giờ mới dám chạy lại đỡ bạn mình.

Còn những người trong căn tin thì ngạc nhiên tốt độ vì một người vốn lạnh lùng, đáng sợ, đứng đầu Tứ Quái lại bảo vệ cho nó.

Nó bỏ đi ra sân sau, lắp lại laptop mong rằng vẫn hoạt động. Mở nguồn, thật may quá, dữ liệu vẫn còn. Lấy cuốn sổ ra, nó ghi chép dãy số, bấm bút phi vào thân cây đằng xa rồi vác cặp ra khỏi trường, cúp học luôn. Nửa thân bút cắm phập vào lớp gỗ bên trong, kẻ đứng đằng sau cây lộ mặt ra nhìn cái bút.

-Chậc...kinh khủng thiệt.-tặc lưỡi nhận xét, Gia Huy tay đút túi quần huyết sáo bỏ đi.

Trên chiếc ô tô đen bóng 7 chỗ...

-Mày tìm được thông tin gì rồi Joy?-nó đeo tai nghe, nhét vào túi quần vài vật dụng cần thiết, cuối cùng là đeo găng tay.

-Hiện lão ta đang không có nhà nhưng nên cẩn thận, bởi ông ta có thể về bất kì lúc nào.

-Ok.-nó ra dấu đã hiểu, nhảy khỏi chiếc xe tiến vào bên trong. Với kinh nghiệm vài năm qua, nó nhanh chóng hạ gục hết đám vệ sĩ bảo vệ căn biệt tự bằng cách bắn những cây kim châm thuốc mê vào họ. Bấm nút tai nghe, nó nhận chỉ thị từ phía Joy.

-Chị đi tiếp vào, rẽ trái cuối hành lang. Mở cửa căn phòng lớn nhất. Bên trong có kết sắt chứa bằng chứng quan trọng đấy.

Bước vào căn phòng, nhìn chiếc kết sắt, mỉm cười "khó rồi đây"...nó mở liên tục đến 3 lớp cửa kết rồi vẫn chưa tới cửa cuối.

-Chị mau ra khỏi đó đi, lão ta đang về rồi.

Nó như không nghe thấy gì, tiếp tục lần mã khóa...'cạch' cửa cuối mở ra, bên trong là 1 tập giấy ghi đầy những tội ác của lão ta.

-Chị Thiên Vy, lão ta thấy lạ, đang lên phòng rồi. Kệ đi, mau trốn ra đi.

Nó giật tai nghe ra, lòi hết đồng giấy tờ đó, đọc lướt qua, khẽ mỉm cười hài lòng 'Cạch' cánh cửa mở ra, lão ta bước vào hét lên đầy tức giận.

-Chết rồi...chị...Thiên Vy...chị Thiên Vy.-Joy lo lắng liên tục cố gắng liên lạc với nó, lo sẽ xảy ra chuyện gì.

-Mày làm gì mà gọi như chị chết rồi vậy?-nó đứng cạnh xe, nheo mắt nói. Cả xe thờ phào, nó đư Joy tập giấy đồng thời bỏ về.

'Tút...tút...tút' chuông điện thoại của tổ chức gọi.

-Chào sếp! Rất vui được quay trở lại làm việc tại trụ sở VN.

Nó nở nụ cười mỉa mỉ, ánh mắt trở nên sắc sảo không còn cái dáng tinh nghịch của siêu quậy thường ngày nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Cuộc thi tài năng (Đây là 1 phần chap mới, mình sẽ đăng trước khi về quê 1 thời gian)

-Thưa chị, sắp tới ngày trường mình buổi diễn tài năng đấy. Năm nay chúng ta có tham gia không chị?

Một nhò giờ tấm lịch cầm tay, ngược lên hỏi Nhã Uyên.

Nhã Uyên giật lấy tấm lịch, cười nửa miệng xảo trá.

-Tốt lắm, phải cho nhò Thiên Vy đó biết nó là ai chứ!!!

Nhã Uyên kéo dài âm ngữ độc ác, răng nghiến kèn kẹt đầy vẻ hung tợn, tay vò nát tờ lịch.

Lát sau...

-Ê...Thiên Vy, có ai tìm cậu kia.-lớp phó đi đến chỗ nó nói. Nó khá là ngạc nhiên bởi có quen mấy ai trong trường đâu kia chứ. Lon ton chạy ra ngoài hành lang, nó thấy 1 bạn nữ đáng mảnh khảnh, mắt đeo kính cận tri thức.

-Cậu tìm mình sao?

Nó vỗ nhẹ vai cô bạn đấy. Khẽ giật mình, dúi vào tay nó tờ giấy xong là cô bạn sợ hãi chạy biến. Nó khó hiểu cầm tờ giấy vào lớp đọc. Đăm chiêu nhìn những dòng chữ trước mặt thì Minh Ngọc đứng sau từ bao giờ.

-"Một tuần nữa trường tổ chức cuộc thi tài năng, mày nhất định phải tới đấy. ~Nhã Uyên~" Cái gì vậy Thiên Vy? Thiên Ngọc lẩm bẩm đọc rồi quay qua hỏi nó. Nhưng khuôn mặt nó giờ lại tỉnh bơ như không, ngơ ngác hỏi Minh Ngọc.

-Nè, tui có làm gì đâu mà chị ta ghét tui vậy nhì?

-Chịu, chị ta thì ai chẳng ghét!-Minh Ngọc chép miệng.

Nó suy nghĩ trong giây lát liền quyết định sẽ tham gia. Viết lại 1 bức thư tương tự, nó gài vào con chuột giả ném vào chỗ nhò Nhã Uyên ngồi làm cả bọn 1 phen khiếp vía, chạy nhảy toán loạn. Nó và Minh Ngọc ôm bụng cười ngặt nghẽo ngoài cửa, đập tay chiến thắng, 2 đứa khoác vai nghênh ngang đi ăn.

Môm nhét 1 lốc snack vô, Minh Ngọc nhòm nhào hỏi nó...đến là mất hết hình tượng tiểu thư.

-Mày định thi gì?

Nó đang hút sồn sột cốc cola, ngẩng lên trả lời như không.

-Không biết, đến lúc đấy hầy hay.

Cả 2 đứa bọn nó đều vô tư ăn tiếp, nhò Nha Uyên từ xa đã cảm nhận chiến thắng trong tầm tay khi mà trông nó không có vẻ là luyện tập hoặc tài năng gì cả.

Thiên Nhật tự bao giờ đã ngồi cạnh Minh Ngọc cười toe toét, thoải mái bóc snack ăn ké.

-Ê, sao cứ ở cạnh Minh Ngọc là mày lại thế hả? Thiệt là...-Gia Huy như 'mà' xuất hiện đứng cạnh bàn, vắt chéo chân, nheo mắt nhìn Thiên Nhật.

-Khi nào yêu thì mày sẽ biết.-Thiên Nhật bĩu môi trả lời, đột nhiên quay ra nó.

-Thiên Vy, hay làm em gái anh đi. Chúng ta đều có chữ Thiên trước tên mà anh cũng muốn có em gái nữa...

Thiên Nhật rung rung lắc tay Minh Ngọc cầu xin nói giúp. Chưa kịp nói giúp gì, nó đã gật đầu coi như chấp nhận có thêm 1 ông anh kì cục nữa.

-Làm em gái anh nữa.-Gia Huy chỉ tay vào mặt mình.

-Không.-nó phán thẳng thùng, miệng vẫn hút cola liên tục.

Thở dài sau câu nói không thể phủ hơn của nó, còn Thiên Nhật ngồi cười khúc khích bởi khuôn mặt đần thối hiếm khi xuất hiện ở Gia Huy. Nở nụ cười mà mẫn, Gia Huy vút lại cho nó 1 câu rùi cười bỏ đi.

-Không muốn làm em gái tức là thích anh rồi hả? Tiếc là siêu quậy như em thì...chắc...

Nó nghe xong cũng phải chẹp lưỡi về độ tự tin 100% của tên này.

-Anh Lâm Phong và anh Thiên Nam đâu mà từ sáng em đã không thấy rồi ạ?

-Bọn nó có chút việc nên hôm nay nghỉ ấy mà.

Nó ngồi nghe, đến nó là em gái mà còn không biết anh trai ở đâu làm gì nữa, nhờ có việc gì nguy hiểm thì biết tính sao. Nhưng dù sao cũng đợi ông anh trời ỳnh kia về đã mới hỏi chuyện được...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Nó ngồi đối diện với Thiên Nam, tay cầm đĩa vừa ăn nhưng vẫn quan tâm gấp cho ông anh yêu quái.

-Sao giờ anh mới về?

Thiên Nam chẳng theo dõi hoài tới câu hỏi của nó, chỉ tiếp tục ăn phần cơm. Hơi khó chịu khi bị phớt lờ, soi xét khuôn mặt dán đầy những băng cá nhân. Trên cánh tay có vài vết thâm tím do va đập mạnh.

-Anh là người đứng đầu Tứ quái?

Không mấy ngạc nhiên về câu hỏi nhưng vẫn ngồi im không trả lời. Nó vẫn tiếp tục tra hỏi để tìm ra lời giải đáp.

-Mày là cảnh sát hay sao mà tra hỏi tao nhiều vậy?

Thiên Nam tức giận đập cái 'RẦM' xuống bàn. Nó lại cũng không hiền lành gì mà chịu thua đơn giản vậy, liền đáp ngay.

-Anh nghĩ em hỏi dư thừa hay sao?

Thiên Nam đứng dậy định mắng nó tiếp thì mặt đột ngột trở nên tái mét đầy sợ hãi, miệng lắp bắp nói không ra câu hoàn chỉnh. Thấy lạ, nó cũng ngoái đầu ra sau xem điều gì khiến Thiên Nam sợ hãi đến vậy.

-Á...m...mẹ...mẹ Hạ...Băng.-2 anh em nó nói vấp liên tục khi định hình được mối nguy hiểm trước mắt. Hạ Băng đứng đó, khoanh tay lại, khuôn mặt dù đã có tuổi nhưng vẫn rất xinh đẹp, quý phái nhìn 2 đứa con tóa ra luồng không khí hắc ám làm 2 anh em đổ mồ hôi lạnh.

-Vẫn nhận ra mẹ sao? Không nói nhiều, luật cũ!!!!

Hai anh em nhanh chóng thi hành theo lệnh mẫu hậu ra chịu phạt.

Hiện trường bây giờ là : Hạ Băng ngồi vắt chân trên sofa uống trà vô cùng thư giãn; nó và Thiên Nam quỳ dưới đất, véo tai lẫn nhau vừa viết 100 lần câu "anh em phải hòa thuận".

-Thôi được rồi, hai đứa nghỉ đi. Mẹ cần phải về lại bên Đức đây. Xin lỗi các con!

Ba mẹ con ôm nhau đầy lưu luyến, sau đó Hạ Băng kéo valy đi.

Buổi sáng tại lớp 10a5 siêu quậy...

-Haizzzzz-nó thờ dài đầy mệt mỏi.

Minh Ngọc lần đầu thấy vẻ mặt này của nó nên hơi lạ, liền hỏi ngay cho nóng.

Nó lại khê thờ dài 1 tiếng nữa rồi bắt đầu câu chuyện với hàng chục cái tai đang hóng của bọn bạn trong lớp.

-Chà là vậy, hôm trước con bạn tao kể cho tao truyện cười nhưng tao không thấy hài chút nào cả,thế là nó giận tao luôn. Nó kể là nhà có 1 cái tivi mà 2 anh em nó không ai chịu ai, tranh nhau đổi kênh đá bóng và kênh ẩm thực liên tục nên mọi chuyện ra như sau "Sau đây chúng tôi xin tường thuật trực tiếp...món tôm chiên giòn...và đội tuyển quốc gia Thái Lan...Chuẩn bị nguyên liệu cho...2 đội với đội hình...tôm, cà chua, hành, tỏi, mắm, muối. Chúng ta thực hiện món này với huấn luyện viên Alfred Riedle, huấn luyện viên trưởng đội tuyển...nồi và chảo. Đầu tiên chúng ta mua tôm về và cắt bỏ đầu...trọng tài. Vâng, trọng tài đã thổi còi cho trận đấu bắt đầu, ngay phút đầu tiên, Công Vinh đã đem rửa sạch tôm, để ráo nước...sau đó Ngọc Bửu tung đường phát bóng...chuẩn bị cả phần nước sốt cà chua...cho Trọng Hoàng, Trọng Hoàng lui về...bắt chảo lên bếp. Đội chảo thật nóng, chúng ta cho...Văn Quyết vào, thật gay cấn, cả 2 đội đang tranh giành...phi hành tôi...ở khu vực giữa sân rồi mở tỉ số cho VN...Khi ăn nhớ...dẫn trước Thái Lan 1-0".

-HAhahahahahahahhah...-cả lớp rộ lên tiếng cười.

-Truyện hài đấy chứ, mà trùng hợp thật đấy ha.Minh Ngọc nhin cười 1 lúc nói.

Nào ngờ nãy giờ, thầy toán đã vào lớp từ lúc nào. Đôi lông mày dữ dằn giật giật, ánh mắt khó chịu.

-Các em, vào-lớp-rồi.

Không ai dám ho he gì chỉ biết lon ton chạy về chỗ của mình.

*Badgirl: mọi người nghĩ cuộc thi tài năng sắp tới này ai sẽ giành vị trí quán quân?????

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Tại căn tin trường ồn ào, vui vẻ...

-Mây định thi gì hả Thiên Vy?-Minh Ngọc vừa hỏi nó vừa với tay lấy 1 miếng khoai chiên chỗ Thiên Nhật.

Nó giờ mới nhớ ra là sắp tới ngày thi tài năng, khuôn mặt ngơ ngác đến tội nghiệp.

-Khó nhì, thôi chắc em không xong rồi...chắc.-Gia Huy ngồi gác chân lên ghế, xoay xoay cái thìa inox trước mặt nói.

-Số mấy đúng là nhỏ hơn con bọ mà!

Thiên Nam phán cái điều mà bây giờ ai cũng...biết.

-Anh không giúp thì thôi lại còn nói phũ...hix.

Trông nó bây giờ thảm hơn bao giờ hết. Nhìn 2 anh em tính cách trẻ con nhà này cãi nhau, Lâm Phong đành ra tay xử lý.

-Thôi, để anh giúp em luyện tập cho cuộc thi nhé!

Chỉ cần nghe thế thôi, nó liền đập ông anh lọt ghế, bon chen ra chỗ Lâm Phong rồi rít cảm ơn còn Thiên Nam đứng xoa xoa cái m*ng vừa hun đất. Còn cả căn tin lại 1 lần nữa sock khi nó đá đại ca của trường mà ông không phản ứng gì.

Kết thúc cuộc nói chuyện, cả lũ lao vào giúp nó tìm tài năng của bản thân. Nhưng không đơn giản như họ nghĩ bởi động đầu là nó hồng đấy ngoài việc trèo rào vượt cổng mỗi lần đi học muộn là giới. Vậy là quyết định phần thi của nó là mặc võ phục biểu diễn nhào lộn nhảy tường.

Hôm nay là ngày tổ chức cuộc thi, nó hiện đang đứng sau cánh gà đợi tới lượt mình, tứ quái và Minh Ngọc ngồi dưới ghế khán giả cũng hồi hộp không

kém gì thí sinh.

Lần lượt các thí sinh biểu diễn các tiết mục khác nhau, đặc biệt là phần thi với giọng hát đầy 'kinh dị' của thí sinh D.A khiến mọi người muốn rớt màng thịt khỏi tai.

Phần Thi của Nhã Uyên là nhảy flashmob cùng nhóm 10 người đằng sau. Nhã Uyên hiện tại được đánh giá cao là sẽ giành giải.

Nó bước lên sân khấu với bộ đồ phục trắng, tưởng sẽ là nhào lộn nhưng không, nó tháo đai còi bỏ, bên trong nó khoác chiếc áo vest trắng cổ đen cùng áo sơ mi phối ren trắng và quần âu cũng trắng nốt. Tứ quái và M.Ngọc ngồi dưới không hiểu bởi việc này không có trong kế hoạch.

Tấm rèm được kéo lên, xuất hiện 1 chàng trai lịch lãm đậm nét phương tây ngồi bên đàn piano và bên trên là cây violin. Nó tiến tới nhấc cây violin lên khẽ nói "thanks, Joy", 2 oai nhạc cụ này phối hợp âm điệu nhịp nhàng, lúc trầm, lúc bổng khiến người nghe chìm trong giai điệu. Tiếp tục điều ngạc nhiên thứ 2 là đằng sau tấm rèm sau là dàn đồng ca 50 người vỗ tay và hát theo nhịp. Nó đặt cây đàn xuống, cầm chiếc mic trên tay, tiến ra giữa sân khấu, dáng điệu tự tin như việc biểu diễn trước hàng trăm người là quá đời bình thường. Tiếng hát của nó khiến cả hội trường sững sờ đầy ngạc nhiên. Kết thúc, hàng loạt tiếng reo hò, vỗ tay vang lên dành cho nó.

Sau phần thi của nó, những thí sinh thi sau như bị lu mờ. Cuối cùng đã đến phần trao giải thưởng cho người xuất sắc nhất.

-MC: Vâng...và trong tay tôi bây giờ là kết quả của cuộc thi, thí sinh có số lượt bình chọn cao nhất là thí sinh....thí sinh...D.A...vâng, xin chúc mừng.

Tất cả đều ngạc nhiên và nuối tiếc cho nó không được chiến thắng.

Sau đó là suy nghĩ của quán quân.

-Cảm ơn tất cả mọi người đã ủng hộ, cảm ơn ba má đã nuôi dạy con, cảm ơn bác bác tài xế đã chở con tới đúng giờ, cảm ơn anh cảnh sát giao thông không bắt phạt khi vượt đèn đỏ, cảm ơn cặp tiền tôi cần răng bỏ ra để mua giải...áy nhầm...cảm ơn chính tôi đã cố gắng cho ngày hôm nay!!!

Nhỏ Nhã Uyên thì tức không nói nên lời, giậm chân bình bịch bỏ về. Còn về phía nó thì vui vẻ, hớn hờ vô cùng dù không có giải, khoác vai Minh Ngọc về nhà mở Party.

Từ cuộc thi này, nó càng trở nên nổi hơn trong trường khiến Nhã Uyên tức không để đâu cho hết...hehe...rồi không biết chuyện gì sẽ xảy ra ởchap tiếp theo đây! Mong mọi người đón đọc chap tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

học nhóm.

Nó đang tung tăng đi bộ về nhà, tiết trời thật đẹp, nó mang lại cái cảm giác dịu nhẹ, im ắng. Thả hồn theo con gió cuối thu mát lạnh, khẽ nhắm mắt cảm nhận lấy cái không khí kì lạ đến đặc biệt của thời khắc giao mùa này, nó hít hà 1 hơi thật sâu. Nhưng cái sự 'rầu闷 tặc' chưa được bao lâu, tiếng nói nghiêm nghị đầy đáng sợ của ba nó-Nguyễn Gia Kiệt vang lên mang đầy vẻ thịnh nộ, con tức giận khiến rung chuyển cả căn nhà. Nó đứng ngoài sân, chep lưỡi đủ để biết lý do rồi. Nhẹ nhàng mở cửa, nó rón rén, lẹ làng lách qua đóng đồ đang đồ nát vương vãi trên sàn.

-C...con chào ba Gia Kiệt.

Gia Kiệt nghe thấy giọng nói trong trẻo của đứa con gái iu phát ra liền quay phắt 180* cười hiền xoa đầu nó.

-Thiên Vy hả con? Ba vừa mới từ Đức về đây thôi.

Nó mừng thầm, may mà hôm nay ba nó còn chưa xử đến tội nó. Nhưng niềm vui chưa được bao lâu thì mức độ sợ hãi lại nhân đôi khi bỗng nhiên mặt ông bố Gia Huy này tối dần, đôi lông mày nghiêm nghị nhướn lên nhìn nó.

-Thế này là sao hả Thiên Vy? Thăng Thiên Nam đã tụt dốc thê thảm khi lớp có 32 hs mà nó lại xếp thứ 31,5 về học tập. Giờ đến con cũng thế là sao hả? Lớp có 40 hs mà xếp thứ 5. Hai đứa định tính sao đây?

Gua Huy cầm bảng điểm giờ trước mặt 2 đứa con, tay kia thì lăm lăm cây chổi lông gà đầy đáng sợ. Nuốt nước bọt đánh 'ực', 2 đứa nó lăm lét nhìn nhau. Vậy là đã xác định rồi, bị tụt thành tích xuống bao nhiêu là hưởng phạt bấy nhiêu. Nhưng cũng nhờ cái miệng dẻo quẹo có thể phóng ra đường làm ngọt lòng người khác mà nó được giảm án xuống 2 gậy. Đối với Thiên Nam thì mồm bấn ra toàn 'mặt cá' khiến Gia Kiệt phải đắng lòng tặng cho thêm 5 gậy nữa. Nó ngồi nhìn ông anh mà xót hộ, không nịnh được chút gì mà còn thêm dầu vào lửa nữa.

Sáng sớm hôm sau, nó và Thiên Nam tiễn Gia Huy ra tới sân bay về Đức, hai đức chuẩn bị tới trường. Hậu quả của hình phạt tới qua là giờ Thiên Nam khó mà tự đi học được ngoài cách bám vào vai nó, lết cái thân xác đi học. Lại 1 dịp nữa cho các hội bà 8 và ông 8 khi thấy nó đang khoác vai đi học của trường vào. Mấy thằng bạn thấy thế thì thừa cơ trêu chọc đủ thứ bởi hiện tại là Thiên Nam không đánh trả.

Tại lớp 10a5, tiết học đầu...

-Này, tắt cả ngồi thẳng dậy hết cho tôi. 'Đồ tinh thần đi du lịch' hừ.

Thầy dạy toán tức giận hét lên làm tập đoàn sâu ngủ phải bật dậy như lên dây cót sẵn.

-Em kia...

-Dạ, em à?-nó tự chỉ vào mình hỏi lại. Nhận được cái gật đầu và ngón trỏ thần thánh chỉ ra dãy hành lang 1f nó tự biết thế nào rồi. Hôm nay nó không rảnh để đôi co, lon ton chạy ra đứng phạt.

Đang độc thoại 1 mình, 1 bóng người cao lớn vươc tới. Thân hình cân đối, tạo vẻ ấn tượng với cả vật thất lỏng, khuôn mặt điển trai cùng mái tóc có phần đơn giản nhưng lại vô cùng đẹp. Người đó nhìn nó với ánh mắt kì lạ kiểu 'bộ khủng rùi hả?' Rồi tiến tới.

-Đang là gì vậy?

Nó giật mình, không làm nhầm tự nói chuyện nữa, quay ra.

-Anh Gia Huy, anh không thấy em đang đứng phạt hay sao hả?

-Rảnh vậy thì theo anh ra đây chứ đứng vậy hoài chán lắm.

Nói xong Gia Huy nắm tay nó định kéo đi nhưng nó giật lại.

-Em đang bận chứ không hề rảnh nhá.

Gia Huy chẳng buồn nghe, 1 lần nữa lại theo bản thân, tự kéo nó đi ra phía vườn sau trường.

Nó cố rút tay ra ngưng lại càng vị nắm chặt hơn, đến khi tới nơi là Gia Huy mới thả tay ra.

Bỗng nó ghé sát vào mặt Gia Huy khiến cậu có chút lúng túng.

-Anh, trừ cái vẻ ngoài này ra thì tâm hồn anh chắc là tệ lắm phải không?

-Chết tiệt, không lẽ cùng dòng máu là lời nói cũng giống nhau hay sao?

Gia Huy sau khi biết được nó là em gái Thiên Nam càng thấy nhiều điểm giống nhau của 2 anh em nhà này nhưng lại toàn giống nhau điểm xấu thôi. Đang yên, nó đẩy cậu ngã cái rầm, cả khuôn mặt điển trai cắm xuống đất. Xoa xoa cho cái mũi vô tội, ngược mặt đã thấy nó đang ngồi với Lâm Phong rùi.

-Ê, chỗ này của tôi mà.

Gia Huy đứng đấy quyết liệt kêu gào đòi giành lại ghế nhưng chỉ nhận lại được cái...phủi tay. Không làm sao được, đành ngồi ké chỗ Lâm Phong, vì vậy mà cậu nghe lôm chộm chút xúu...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

-Thiên Nam, Thiên Nam..

Gia Huy vừa chạy vừa hét hải gọi Thiên Nam, có vẻ như chuyện quan trọng lắm...

-Mày, Thiên Vy đang sắp gặp nguy hiểm. Thằng Lâm Phong định học nhóm 2 người tại nhà tên đấy đấy.

Nghe đến đây, Thiên Nam lại ngồi thụp về chỗ cũ uống nốt cốc nước. lát sau, Thiên Nam đứng dậy phun ra 1 câu không thể phủ phàng hơn.

-Kệ.

Suy nghĩ 1 lát, 'cây đèn dầu' lửa cháy chấp chòn bỗng lóe sáng trên đầu Gia Huy. Rồi chẳng hiểu tên này nhồi nhét cái gì vào đầu Thiên Nam mà ngay lập tức ông này đồng ý theo kế hoạch nhảm nhí của mình.

Chiều đến...tại nhà nó...

Nó tung tăng bước xuống nhà, Thiên Nam nhưn mảy nhìn...hôm nay nó có vẻ chăm chút vẻ ngoài hơn thì phải. Nó mặc 1 chiếc áo váy màu xanh da trời cùng quần ngắn màu trắng đơn giản nhưng trông rất dễ thương với dải ruy băng màu xanh dương thắt nơ ở tóc.

Ho khan lấy 1 cái, Thiên Nam ngoắc ngoắc kêu nó lại gần.

-Mày định đi đâu mà chài chuột vậy hả?

-Dạ...em đi học nhóm.

Thiên Nam ra hiệu cho đi, nó liền phóng thẳng ra khỏi cửa. Thở phào nhẹ nhõm, may mà không bị hỏi là học với ai, nó ra bến xe bus đợi chuyển tới khu phố nhà Lâm Phong. Nào ngờ, vừa lên nó đã thấy Minh Ngọc đang ngồi chính ỳnh ngay hàng ghế đầu rùi.

-A, Thiên Vy mày cũng đi xe bus sao?

Nó cũng vui vẻ lại ngồi chỗ cạnh Minh Ngọc, trả lời.

-Ừm, mình còn tưởng mày không biết xe bus là gì ấy chứ.

Vậy là nó bị câu chuyện của Minh Ngọc lôi kéo và giờ đã tới điểm dừng nơi khu nhà Lâm Phong.

-Tao tưởng mày bảo hôm nay bận mà, sao lại mún đi cùng tao?

Minh Ngọc cười cười nói.

-À, trùng hợp là hôm nay tao cũng muốn đi học nhóm, mà lạ chưa này...túi tao còn có đầy sách vở nữa chứ. Trùng hợp thật mảy nhi.

Nó nghe vậy là đủ hiểu vụ 'cố tình trùng hợp' này rùi. Chắc chắn là có người bày kế hoạch này mà...nó nghĩ nó mà biết là ai chủ mưu thì chết.

Thế là khung cảnh lãng sờ mạn nó tự về lên trong mơ mộng cùng Lâm Phong tan tành. Thay vào đó là 3 người ngồi 3 góc bàn...chán phèo.

Bỗng chuông cửa nhà Lâm Phong kêu liên tục...mở ra thì là 3 con người 'chuyên gia phá rối kinh điển' Gia Huy, Thiên Nam và Thiên Nhật.

-A, em gái nuôi, em cũng ở đây sao? Ế, cả Minh Ngọc iu dẫu cũng ở đây nữa sao?-Thiên Nhật vừa vào là gây mất trật tự khu vực học tập ngay.

-Diễn dở tệ...-nó nhìn cái cặp đôi kia đang diễn như ngạc nhiên lắm mà phán.

-Ê, TRÙNG HỢP thật, bọn tao cũng đang định học nhóm đây...hehee.

Thiên Nam và Gia Huy đồng thanh nói rồi tự nhiên ngồi xuống lấy sách vở ra học. Khuôn mặt nó thì không thể u ám hơn, khối đen bay mù mịt trên đầu. Bấy giờ thì học nhóm trở thành cái chợ vỡ với cặp đôi sến súa, 2 người kia thì tranh giành nhau ôm tòi. Nó đột ngột bật dậy lấy cốc nước uống 1 hơi, bước về phía bàn học cầm cây bút cấm phập xuống mặt bàn, tất cả im phăng phắc khi nó giờ cây bút lên làm gương. Nuốt nước bọt đánh ực, cả lũ nhìn cái ngòi bút bị tõe ra mang đầy sự đầy tức giận liền sợ hãi học bài típ. Nó thì ngay sau đó liền nhảy ra ngồi cạnh Lâm Phong, hỏi bài với khuôn mặt hiền lành và dễ thương hết mềo con. Lâm Phong bật cười về tính cách kì lạ của nó, nó không hiểu gì nhưng cũng cười theo trông ngu ngu.

Nhìn nó ngồi sát Lâm Phong, Gia Huy thấy có chút khó chịu trong lòng liền bon chen vào tách 2 người họ ra rồi nhất quyết ngồi giữa, phân cách.

-Vụ này ai đứng đầu?

Tất cả đồng loạt chỉ về phía Gia Huy đang tìm chỗ trốn, nó bẻ tay kêu răng rắc, từ từ tiến tới.

-Vương Gia Huy....

Nó hét lên rùi rượt đuổi Gia Huy quanh phòng, tất cả cười vui vẻ vì được coi phim hay còn tổ chức cá cược là ai thắng. Riền Lâm Phong chỉ ngồi lạng lẽ quan sát và trong đây mắt có chút gì đó khó chịu.

Chẳng hiểu sao, nó dẫm phải hộp đựng bút của Thiên Nhật trên sàn liền bị mất đà ngã chúi về phía trước. Mà không hiểu trời xui đất khiến làm sao lại đúng lúc Gia Huy quay lại...và kết quả là như tình huống bao đời...môi chạm môi, mắt cả 2 đều mở to kinh ngạc. Vẫn chưa định hình được, 1 cánh tay rần chắc kéo nó ra khỏi Gia Huy. Một lần nữa là môi chạm môi nhưng lần này là Lâm Phong, mắt nó lại càng mở to ngạc nhiên hơn nữa.

-Rồi đó.

Lâm Phong nói thân nhiên hết sức, nó thì vẫn còn đang đơ ra, Thiên Nam điển tiết tiến tới kéo áo 2 tên vừa hôn em gái yêu quý mình ra ngoài xử phạt...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Thiên Vy là em gái tôi.

(chap này mình sẽ giải đáp lý do vì sao mà Gia Huy hay m.n biết nó là em gái Thiên Nam nhé!)

Sáng nay không phải là buổi sáng tươi đẹp đối với nó. Đi đâu trong trường mọi người cũng đều có ánh mắt dè chừng, không vui vẻ đùa giỡn như thường ngày nữa. Nó lại đi ra phía sau trường, ngồi thụp xuống thảm cỏ xanh mướt, đôi lông mày chau lại, hàng mi hơi sụp xuống.

-Thiệt tình, đúng là khi tất cả biết mình là em gái của đại ca trường thì thật khó chịu. Hix, hồng còn đồng minh bày trò quậy phá nữa, ai cũng tránh xa như bệnh dịch vậy...huhu...hừ...tất cả đúng hơn hà do bà chị Nhã Uyên cả~~~~~

Hồi tưởng lại sự việc hôm tuần trước

Không hiểu hôm đó nó lại như thế nào mà nó nổi hứng đi xe bus tới trường trong khi nhà cách đó không xa. Bước lên xe nó không ngờ người nó mong chờ lại xuất hiện và ngồi 'chình ịch' tại hàng ghế cuối. Trông Lâm Phong vô cùng lãng tử, mái tóc bay bay do...ngồi chỗ cạnh điều hòa phả gió, khuôn mặt thoải mái từ tốn đưa mắt đọc cuốn sách dày cộp...5 trang.

-Này cháu ơi, ướt sàn xe của bác rồi.

Bác tài trên chộc khi nhìn nó đắm chìm ánh mắt về phía anh bạn đẹp trai cuối xe và điều đặc biệt hơn là nó đang...chảy nước dãi tòng tòng khi không ngừng há miệng. Nó sực tỉnh, cười khi chữa ngượng lon ton đi xuống chỗ ghế còn trống.

-Phù, cũng may xe này hôm nay không đông chứ nếu không mình chui xuống gầm xe cũng chẳng thể hết cái xấu hổ này được.

Nó thở phào nhẹ nhõm rồi ngồi phịch xuống ghế. Len lén nhìn ra chỗ Lâm Phong ngồi, miệng ngoác tới mang tai vì mình quá thông minh khi đi xe bus hôm nay. Tất nhiên, chẳng mấy chốc đã tới điểm dừng gần trường, nó ngâm ngùi vì chưa kịp bắt chuyện mà đã đến nơi rồi lon ton bước ra. Không hiểu hôm nay bị sao mà nó thấy hoa mắt và chóng mặt quá, vừa đi được 1 đoạn ngắn, 2 chân vấp vào nhau té cái oạch. Bỗng cánh tay rắn chắc đỡ ra trước mặt nó, nó bám vào, cổ đứng lên mà sao chân tay mềm nhũn, ngã thẳng vào người đó. Nó thấy tốt hơn rồi, ngược mắt lên...là Lâm Phong. Thấy nó có vẻ mệt, Lâm Phong ngờ ý đưa vô lớp nhưng nó lại 1 mực từ chối, muốn tự đi là được rồi.

Tại góc chỗ sau điểm dừng xe bus, Nhã Uyên ngó đầu ra nhìn nó đầy vẻ khó chịu.

-Hừ...mày chỉ may mắn được anh ấy giúp thôi. Rồi tứ quái sẽ chán, bỏ mày ngay thôi hừ.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Nó chậm rãi đi trên cái hành lang mới lưa thưa vài học sinh tới trường, không hiểu số mệnh ra sao mà nhờ Nhã Uyên cũng không để yên cho nó lảnh lặt về lớp nữa. Nhã Uyên đi lướt qua, cố tình va vào làm nó mất thăng bằng ngã cúi xuống sàn đá lạnh lẽo trong cái thời tiết sắp chuyển sang mùa đông.

Cô ta hát mặt nói rồi lấy khăn giấy ra lau lau chỗ vừa va vào nó như dơ bẩn lắm vậy.

-Mày chỉ đáng thế thôi con nhãi...hừ.

Nó hôm nay thấy mệt nên cũng không rảnh đứng cãi lý, chỉ đứng dậy phui phui tay bước về lớp.

-Hừ, đúng là cái số ruồi bu mà. Không hiểu mục đích chị ta tới trái đất là gì nữa...

Vừa thấy nó thôi là máy radio của Minh Ngọc liền phát ngay lập tức không ngừng nghỉ. Cứ thế, nó ngồi đấy nghe câu chuyện tình đầy rẫy những tình tiết lâm ly và bi đát như tình yêu 'Thị Nở-Chí Phèo' của Minh Ngọc-Thiên Nhật.

Nó đặt chiếc balo xuống ghế, mắt bắt đầu hoa lên. Tự lúc đầu cho là không sao, có lẽ là do buồn ngủ chút thôi, nó gục xuống bàn thiếp đi 1 lát. May sao hôm nay cô Anh lại rất hiền lành và vui vẻ, nghe loáng thoáng nửa tỉnh nửa mơ nó cũng biết là cô mới quen được với thầy văn trường cạnh, vui cũng đúng thôi, trên 30 rùi chứ ít ỏi gì đâu chứ.

Đội mải cũng đã tới giờ giải lao, nó bị Minh Ngọc lôi tuột xuống căn tin ngay và luôn. Một mồi, nó chỉ kêu 1 cốc trà xanh uống cho ấm người, không hiểu sao nãy giờ nó thấy lạnh lạnh, nổi gai lên. Còn Minh Ngọc thì vẫn vô tư bốc snack ăn, đúng là càng thân với cô bạn này nó mới thấy nhỏ cũng trẻ con và dễ thương phết. Nhấp ngụm trà đầu tiên, sự ấm áp tràn vào cơ thể, nó thấy tốt hẳn.

Bỗng Minh Ngọc nói quên gì trên lớp liền bỏ nó lại lon ton chạy đi 1 lát. Minh ngọc vừa rời đi khỏi, Nhã Uyên từ đâu đi tới. Đi đứng ưỡn ẹo treu tức nó kiểu gì mà nhỏ vấp vào chân ghế ngã sòng soài khiến tất thấy mọi người trong đây đều cười sặc sụa, thấy quê quá, nhỏ vu oan là chính nó-Nguyễn Hoàng Thiên Vy là kẻ làm nhỏ ngã.

-Mày...mày giỏi lắm, dám đẩy tao ngã hả?

Nó có chút khó chịu gần giọng.

-Chị nói lại xem.

Trong đời nó ghét nhất là cái kiểu 'ghép lửa bỏ tay người', chị ta lại là loại người đó nên nó lại càng khinh hơn.

-Á...à...đã làm lại còn chối à? Mày nói cái giọng với đàn chị như thế Á...?

Sau tiếng hét 'à' cuối câu là 1 cái tát giáng mạnh vào khuôn đang dần xanh xao của nó. 1 lần nữa ngã nhào xuống xuống sàn, nó đau rất bên má, mắt nó hoa lên, con đầu đầu ập tới...bỗng nó nằm đó bất động. Mọi người xung quanh lo lắng cho nó nhưng lại không dám động chạm tới Nhã Uyên, chỉ còn cách mong cho nó không sao.

Nhã Uyên nghĩ nó giả vờ, chân đi đôi giày cao 10 phân đập đập vào tay nó.

-Mày định diễn với ai hả?

Bỗng từ đâu nổi lên tiếng nói xầm xì.

-Thiên Vy ơi, mình quay lại rùi nè, có cả nhóm anh Thiên Nam n...nữa. Á...Thiên Vy, cậu làm sao vậy?

Minh Ngọc lon ton chạy vào cầm theo 1 bọc kẹo mút cùng tứ quái đi đằng sau bỗng thấy nó đang nằm bất động, da mặt nhợt nhạt dưới chân Nhã Uyên. Nghe tiếng hét của Minh Ngọc, tứ quái chạy xẹt đến chỗ nó. Nhanh chóng, Thiên Nam liền phân công.

-Mày mau đưa Thiên Vy vô phòng y tế nằm nghỉ.-Lâm Phong gật đầu đã hiểu rồi tiến tới nhắc bổng nó lên đi về phòng y tế.

-Còn mày, đi kiểm ông bác sĩ giỏi nhất về đây.-Thiên Nhật ra dấu 'ok' xong phóng vọt đi.

-Minh Ngọc, em đi theo Lâm Phong chăm sóc Thiên Vy nhé.-Minh Ngọc nghe lệnh xong cũng vọt đi luôn.

-Thế còn tao? -Gia Huy chỉ vào mặt mình hỏi.

-Mày thì ở đây để cùng tao xử vụ này. NHÂN ĐÂY, TÔI MUỐN THÔNG BÁO 1 TIN MUỘN, NGUYỄN HOÀNG THIÊN VY CHÍNH LÀ EM GÁI TÔI.

Thiên Nam nói lớn mang đầy vẻ nhấn mạnh từng chữ cùng ánh mắt uy hiếp ý là 'động vào em gái tôi là...CHẾT'.

Cả căn tin sock và cả Gia Huy bên cạnh cũng khá ngạc nhiên, không ngờ nó lại là em gái của đại ca trường còn Nhã Uyên thì đứng hình luôn.

Thiên Nam bẻ tay rôm rốp, nhiệt độ căn phòng tụt xuống âm độ, Nhã Uyên nuốt nước bọt ừng ực. Tay vung lên bỗng dừng lại nơi khoảng không, Thiên Nam bỗng rút tay lại quay ra Gia Huy.

-Tao không thích đánh con gái, mày tìm cách gì xử đi.

Gia Huy gật đầu rồi cậu vẫy tay gọi 1 bạn nữ có dáng dấp yếu đuối hay bị nhỏ Nhã Uyên bắt nạt lại.

-Em có thể giúp anh tát cô ta liên tục được không? Cô ta dám làm gì em thì anh xử, ok?

Gia Huy liếc nhìn Nhã Uyên sắc lạnh nói với cô gái kia. Chỉ chờ câu nói đấy thôi, cô gái kia từ nhút nhát e thẹn mà giờ đã trở thành ác quỷ, hiếm khi được trả thù, liên tục những cái tát giáng mạnh vào mặt Nhã Uyên. Đến khi máu dính đến nửa mặt và 2 má sưng vù rồi Thiên Nam mới kêu dừng lại, bỏ đi cùng Gia Huy không thèm liếc nhìn nhỏ lấy 1 cái.

Nhà Uyên ngồi dưới đất vừa sợ hãi lại vừa tức giận, răng nghiến ken kết.

Trở về với nó... Thiên Nam lướt qua bệnh viện gần nhất rồi ông bác sĩ còn đang ăn dở tô mì về. Trán ướt mồ hôi khi bị lời xềnh xệch về đây, ông bắt đầu khám bệnh. Lúc này Thiên Nam và Gia Huy đã ở phòng y tế. Cả bọn lo lắng nhìn ông bác sĩ khám cho nó, một lát sau ông quay ra với 1 đơn thuốc nói.

-Cô bé chỉ bị cảm thôi. Uống theo đơn này là ổn.

Lau mồ hôi trên trán, tất cả thở phào nhẹ nhõm, may thiết là nó không sao. Quả thực là nó rất quan trọng đối với tứ quái và Minh Ngọc mà, tình đây là nó bị nhồi nhét đủ món tốt cho sức khỏe và lốc thuốc bổ. Vài ngày được chăm sóc 'tận tình', nó đã khỏi ốm và lại lon ton chạy nhảy như thường.

Nó nghĩ lại mà càng thấy khó chịu hơn, bây giờ thầy cô cũng để ý sau vụ ở căn tin rồi. Ngồi suy nghĩ mông lung mà chuông vào tiết đã reo tự lúc nào, nó đứng dậy phui vẩy bước về lớp mà lòng thờ dài.

-Haizz...đâu phải là em gái đại ca trường mà thích thú gì đâu...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Sinh nhật Thiên Vy.

Một buổi sáng đẹp trời, ánh nắng ban mai dịu nhẹ len lỏi qua tấm rèm trắng nơi khung cửa sổ, khẽ hôn lên bờ mi cong vút của nó. Hàng lông mi lay động, đưa tay lên dụi dụi, đôi mắt trong veo từ từ mở ra, thích nghi với ánh sáng. Ngáp 1 cái dài như cây cột điện, nó mệt mỏi nhảy khỏi giường. Mắt nhắm, mắt mở, nó với lấy em bé cưng thì bỗng khuôn mặt bừng sáng, rạng rỡ nhảy tung tung khắp phòng. Do vậy nên hậu quả là em gấu xinh xinh to gấp đôi nó đã mất 1 cánh tay.

-Yes, yes...một năm trời mong ngóng, cuối cùng cũng đã tới sinh nhật của Nguyễn Hoàng Thiên Vy này...hahahahaha!!!!!!!!!!

Cảm xúc không ngừng trời dậy, nó vô WC vừa đánh răng lại vẫn vừa...hát được mới giỏi. Đang say sưa chà răng theo nhịp bài hát, tay nó chợt khựng lại, trán nhăn vào.

-Không thể để sinh nhật như năm ngoái được, lần trước mình ngạc nhiên quá bị ông Thiên Nam chụp được cái khoảnh khắc...không thể đàn hơn rồi đóng khung treo đầy phòng. Năm nay cần cẩn thận hơn, phải vừa tỏ vẻ ngạc nhiên lại vừa dễ thương 1 chút...ummmmmmm.

Nó đưa tay vuốt vuốt cằm thì lát sau mới tá hỏa lên sửa soạn nhanh kéo muộn giờ học. Phóng ra cổng với tốc độ tên lửa, nó vẫn không quên giả vờ vút lại tờ giấy ghi lời bắt hát 'chúc mừng sinh nhật' lên ghế sofa, cạnh Thiên Nam. Nào ngờ Thiên Nam chỉ cầm lên rồi để lại chỗ cũ, vác balo lên vai và đi học, mặt mũi lại vẫn tỉnh bơ.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Tại lớp 10a5...

-Hú hú...mày ơi, hôm nay mày có thấy gì đặc biệt không?

Nó sà tới chỗ Minh Ngọc, nũng nịu gọi mở. Bất chợt, ánh đèn lóe lên trên đỉnh đầu, Minh Ngọc búng tay cái tách, mắt sáng như đèn pha ô tô.

-Đúng rồi, hôm nay là ngày...ngày-nó gật đầu lia lịa chờ đợi câu nói của Minh Ngọc-là ngày PP shop giảm giá 30%. Ôi...tao hạnh phúc quá, may có mày nhắc đó.

Nói xong, Minh Ngọc phóng vút đi để lại lớp bụi mòng.

Phòng má, chu mỏ, nó đập đập chân vào cái ghế đối diện đầy tức giận.

-Hừ...bạn bè thế đấy...

Nó bây giờ mới để ý mấy tên con trai đang đăm đuối hơn con cá chuối, say mê hơn con dê, mê hơn con kê mới lạnh người nhích ra khỏi cái đám sói già đó. Tưởng đâu là sẽ tránh xa khi nó là em gái đại ca nhưng chỉ thời gian đầu thôi, giờ lại không quan tâm như cũ mà nhiều tên muốn làm quen với nó để muốn Thiên Nam giúp đỡ hay còn gọi là 'bảo kê' đấy.

Giờ giải lao, nó hậm hực ra sau trường, suy nghĩ trong giây lát, nó vỗ tay cái 'bốp' rồi chạy ra sau. Nó lấy những tờ giấy trông bắt mắt nhất, gấp máy bay cùng dòng chữ 'Chúc mừng sinh nhật' to đùng phi tới chỗ Tứ quái ngồi.

Thiên Nhật nhặt lên, gãi gãi đầu rồi a lên 1 tiếng như nhớ ra điều gì làm nó mừng húm.

-Hôm nay sinh nhật đại ca à?

Nó như muốn đâm đầu xuống đất, tay cào cào bức tường dùng để trốn.

Thiên Nam lắc đầu tỏ ý không phải, Thiên Nhật ngồi suy nghĩ...

-Ừm...không phải sinh nhật đại ca, sinh nhật bọn kia thì chưa tới, cũng không phải sinh nhật mình. A...đúng rồi...còn 1 người rất quan trọng mình chưa nhắc đến-nó nghe đến đó lại vực dậy được tinh thần nhưng...ơ mà sinh nhật Minh Ngọc qua mất rồi mà. chắc cái máy bay này rơi nhầm chỗ.

Nói xong, Thiên Nhật vứt thẳng vô thùng rác, mấy tên bạn thì lắc đầu cho cái tên nói chuyện 1 mình như vui lắm này. Nó quyết rồi, không dùng cách này được thì chuyển sang phương án 2.

Nó từ từ lại gần chỗ Gia Huy và Lâm Phong đang ngồi.

-Ô, anh ơi, hôm nay trời đẹp nhỉ?

Lâm Phong chỉ mỉm cười gật đầu rồi tiếp tục công việc của mình. Nó không bỏ cuộc.

-Mọi người có thấy hôm nay đặc biệt lạ không?

Nó giả vờ nhìn lên trời nói băng quơ nhưng thực ra là đang nhìn lên biểu cảm của mọi người.

-Chết, tao có hẹn với Minh Ngọc ở PP shop mà quên mất.

Lại nữa, Thiên Nhật phóng vút đi để lại khuôn mặt hiện rõ sự tức giận của nó. Không quan tâm mấy ông anh kia nữa, nó cũng đi thẳng, cúp học luôn mấy tiết sau.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Đang lang thang trên đường, nó thấy rất chi là khó chịu trong người, chi muốn giải tỏa ra. Chợt điện thoại nó báo có tin nhắn, đọc xong dòng chữ đó, nó tức tốc đi.

-Lần này lại có vụ gì đây Joy?

-Hôm nay chị có gì bức à mà chúc mừng sinh nhật chị.

Joy cười rạng rỡ nói.

-Chắc, chính cái đây khiến chị bức mình đấy. Thôi vào chủ đề chính đi.

-Tổng giám đốc tập đoàn PP với hàng loạt công ty con, chi nhánh và các shop phân bố khắp các châu Á. Anh ta là Pete Trần, ảnh đây...anh ta đang bị nghi là giết người và buôn ma túy. Số ma túy đó được xác định là có trong phòng làm việc của anh ta. Chị hãy đột nhập vào đó tìm bằng chứng buộc tội hẳn.

-Ok.

Nó ra dấu đã hiểu, sau đó cầm tập tài liệu về các chứng cứ phạm tội của Pete còn mơ hồ, thiếu vài thứ quan trọng nữa. Chuẩn bị những vật dụng cần thiết, nó hóa trang thành 1 cô gái 25 con nhà giàu. Đi cùng với điệp viên C đóng giả làm 2 mẹ con.

Tại phòng của Pete Trần...

-Không ngờ phu nhân và tiểu thư họ Hạ lại tới đây, thật vinh hạnh quá.

Pete hồ hởi nói, trên trán hiện rõ sự gian xảo, hám lợi và háo sắc nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống.

-Cậu Pete, không phiền nếu cậu dẫn tôi đi tham quan căn phòng đồ cổ nổi tiếng của cậu chứ?

Bà C nói giọng khiến người khác không thể nào từ chối. Bằng cách nói khéo là chân đau, nó được nghỉ tại phòng. Pete nghĩ rằng 1 cô gái thì sao làm gì được, không đề phòng mà để nó lại 1 mình. Sự thật đúng là nó không quen đi giày cao, phía gót chân sưng đỏ cả lên, cởi bỏ đôi giày phiền phức, nó bắt đầu công việc. Đứng tại góc khuất camera, nó đưa tay lên phun sơn che đi mắt camera. Sau đó nó cắm usb cắm vào case máy tính, 10 ngón tay thoăn thoắt trên bàn phím. Một loạt dữ liệu hiện ra nhưng ngay lập tức bị khóa lại cần có mật khẩu mới mở được. Nó liền báo cho C bằng máy truyền tín hiệu nhỏ xíu gắn trong tai.

Điệp viên C với nhiều năm kinh nghiệm cũng hiểu được, cầm máy dò gọn lỏn trong lòng bàn tay, thừa lúc Pete không để ý, bà quét máy trên chùm chìa khóa của hắn ta rồi gửi lại dữ liệu cho nó.

Nó nhập hàng mật khẩu dài ngoằng 'P1ee2ttt3eeee4ttttt5rrrrr6aaaaaaa7nnnnnnnn8ppshop!@#\$\$%^&*())' đột nhập vào hệ thống, copy và lưu trữ lại trong usb. Trong lúc chờ dữ liệu được lưu lại, nó đi tìm nơi giấu ma túy. Đi loang quanh tìm khắp chỗ không ra, nó dựa vào tường, đột nhiên cùi chỏ đập vào 1 khoảng tường rỗng, nó gõ gõ vài cái rồi men theo bức tường thấy 1 cái nút được giấu kín nơi góc bức tranh treo tường. Mở ra bên trong nguyên 1 núi ma túy trắng xóa và nạn nhân xấu số do nhìn thấy việc làm của Pete. Chụp ảnh, lấy 1 vài thứ bằng chứng, nó bấm nút nhấn cho Joy.

-Khoảng tường trống hướng nam căn phòng, nút mở góc bức tranh.

Chẳng mấy chốc, nó nghe thấy tiếng bước chân ra về liền rút usb ra, đóng hãm lại ngồi về chỗ cũ giả vờ xoa xoa chân đau.

Lát sau, 2 người tìm có ra về. Về tới trụ sở, đưa lại cho Joy, nó vờn vai ra về.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quý Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Chiều tối, nó đang về nhà, đi qua 1 khu xây dựng đang dở dang nhưng bỏ khá lâu rồi nên không nhiều người qua lại.

-Hừ...sinh nhật gì mà chán ngắt vậy nè.

Nó chấp tay sau lưng, chân đá viên sỏi dưới đất bỗng *viu*... *bốp*

Và viên sỏi nó đá đã an tọa trên đầu của 1 tên gầy nhom đang ngồi nghe hút thuốc dưới 1 đất cạnh đó. Khuôn mặt như lớp da mỏng đắp lên xương, cánh tay gầy rộc, làm nó liên tưởng tới bộ xương đi động trước mặt mình.

-Con ranh kia, mày vừa chọi đá vào đầu tao đúng không?

Tên đó gằn giọng đầy tức giận đồng thời cầm viên sỏi trên đầu vút xuống đất cái *bốp* tan thành nhiều mảnh nhỏ luôn.

Nó cúi xuống lượm 1 mẩu lên dăm chiêu nhìn.

-Đây là sỏi chứ không phải đá.

Nghe cái giọng ngậy thơ vô (sô) tội của nó, tên kia lại càng tức điên hơn nữa. Cái mặt vốn đã đen nhem giờ lại càng đen.

-Hừ...con #\$%&* "!"@? Mày dám lên giọng dạy đời tao hả?

Nó bịt 2 tai lại, không để lọt 1 câu nào vào. Mặt vẫn tỉnh bơ trả lời.

-Này, làm ơn ăn nói có chút văn hóa đi nhé! Nghe ngứa tai lắm đấy.

Nó nói còn phụ họa bằng cách ngoáy ngoáy tai, mặt mày khó chịu nhưng đầy vẻ trêu tức tên kia.

Không thể chịu được nữa, tiến tới chỗ nó định đánh thì chợt nó la lên.

-Bác cảnh sát ơi giúp cháu với.

Tưởng làm cách này là tên kia sẽ bị lừa mà quay ra đằng sau nhưng hắn biết thừa là không có ông cảnh sát nào đằng sau cả.

-Trò đây cũ rồi...giờ thì xác định đi. Bọn mày đâu, ra đây có trò vui nè!

Tên gầy rộc nói lớn, từ đâu hàng chục tên to con, gầy nhỏ đều đủ.

-Thôi, mình đúng là xác định thật rồi.

Nó nói nhỏ rồi cố tìm đường chạy bởi nó biết rằng bản thân không thể đấu lại tất cả bọn này được. Ánh mắt nó lóe sáng, đã tìm được chỗ chạy nhưng 1 tên to béo bước ra chặn trước nó, cười khẩy. Nó bây giờ chỉ còn nước là phòng thủ thôi chứ đánh lại chắc không thể về nhà vẹn toàn được. Lướt nhìn từng tên đánh giá thực lực, nó khẽ thở dài, tạo thế phòng thủ để chuẩn bị cho 1 trận đấu còn chưa chắc kết quả. 1 tên to béo xông tới định tát nó coi như đe dọa trước và để biết là có dễ ăn. Nó nhẹ nhàng lấy chân phải làm trụ, chân trái co lên dời khỏi mặt đất, tránh cái tát đó đồng thời tay phải với lấy thanh gỗ đánh lực vừa đủ vào gáy khiến tên đó chao đảo mất thăng bằng, ngã gục xuống đất, trên đầu sao trắng đủ cả. Mấy tên còn lại thì trở mắt nhìn, kiểu này có vẻ không phải là dễ rồi. Tất cả đồng loạt xông lên, tên thì tay không, tên thì tay cầm cây gậy gỗ nhặt rai rác gần đấy đập liên tục vào nó. Nó nhanh nhẹn tránh đòn đồng thời tước đi vũ khí của bọn chúng nhưng không thể tránh được hết 1 cách hoàn hảo, 1 tên đánh lên đằng sau đánh mạnh vào tay phải của nó. Cả lũ cười đắc ý, nghĩ nó không giữ được vũ khí bên tay phải nữa thì đánh gục nó là 1 chuyện hết sức đơn giản. Mặt nhăn lại đau đớn, tay phải nó giờ buông thõng, tay trái cầm gậy gỗ cố gắng đấu lại chúng.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

-Haha...con ch* này, mày chết đi!

Một thằng bất ngờ tấn công đằng sau, nhảy vào cùng cây gậy giáng mạnh vào đầu nó nhưng 1s...2s...3s...sao không thấy gì xảy ra với nó vậy. Mở to đôi mắt ra nhìn cảnh tượng trước mặt, không biết Gia Huy từ đâu đang đánh nhau với lũ du côn kia. Ngồi dưới đất, tay ôm lại vết thương đang vô cùng nhức nhối, nó dõi theo từng cử động, đường đánh của Gia Huy, thật khâm phục, chỉ thoáng chốc là cả bọn kia tên thì ngã rạp, tên thì sợ hãi chạy không biết trời đất, đường lối đâu nữa mà tông thẳng vào bức tường phía trước. Gia Huy tiến lại gần nó, khuôn mặt hiện rõ sự tức giận.

-Này, em đi đâu từ sáng tới giờ vậy hả? Một cô gái như em còn dám đánh nhau với cái lũ ấy nữa chứ?

Thực sự trong lòng cậu đang rất giận nó, không hiểu vì sao lại cảm thấy lo lắng. Nó cũng không biết giải thích sao, chẳng lẽ nói là từ sáng đi ăn trộm bánh chứng cho tổ chức, nó đành im lặng cúi đầu tỏ vẻ biết lỗi.

-Sao anh biết em ở đây vậy?

Nó lí nhí hỏi, bỗng bàn tay Gia Huy đặt lên đầu nó, xoa nhẹ, câu trả lời có vẻ tránh né.

-Mọi người lo cho em lắm đó, về thôi.

Nó xong, cởi chiếc áo khoác của mình choàng vào người nó. Nó chống tay xuống đất định đứng dậy nhưng không còn chút sức lực nào nữa, nó đã kiệt sức lúc đánh nhau với tụi kia rồi. Nhìn cái dáng vẻ khó coi cố đứng dậy của nó, Gia Huy cũng hiểu vì sao rồi. Tiến tới nhấc bổng nó lên, đi thẳng về dù nó nói là có thể tự đi được.

Chẳng mấy chốc, về tới nhà nó. Mọi người trong nhà sốt ruột đợi nó về, vừa nghe tới tiếng mở cửa đi vào là cả lũ chen lấn chạy ra.

Nhìn cảnh Gia Huy bế nó thì có người đang cảm thấy khó chịu trong lòng dù ngoài mặt không thể hiện ra.

-Thiên Vy, mày bị làm sao vậy?

Minh Ngọc lo lắng hỏi khi thấy có vài vết xước trên mặt nó. Nghe Minh Ngọc hỏi vậy, Thiên Nam tiến lại gần nó soi xét mấy cái vết thương đó.

-Nó bị làm sao vậy, Gia Huy?

-À, lúc tao đến đây thì thấy Thiên Vy bị ngã.

-Được rồi, để em đưa Thiên Vy lên phòng.

Minh Ngọc để ý khuôn mặt đang cố chịu cái cảm giác tê buốt từ cánh tay dội thẳng lên não, giải vây giúp khỏi những câu hỏi tồn thời gian này. Đưa nó vô phòng, bỏ chiếc áo khoác của Gia Huy ra, Minh Ngọc sừng sốt bởi người nó đầy những vết thương và cánh tay bên phải đang thâm tím lại.

Vội vàng lấy hộp y tế, sát trùng rồi băng bó lại, Minh Ngọc vừa hỏi nó.

-Mày làm gì mà trông thân tàn ma dại vậy?

-Á...đau-nó kêu lên 1 tiếng khi Minh Ngọc chạm nhẹ vào cánh tay đang bị thương.

Thấy có vẻ nghiêm trọng, Minh Ngọc toan xuống nhà báo với Thiên Nam đưa nó tới bệnh viện nhưng nó kịp thời giữ lại.

-Không cần đâu, mày lấy giùm tao lọ thủy tinh trong tủ lạnh đi.

Minh Ngọc không hiểu gì nhưng vẫn lấy cho nó. Mở nắp ra, nó uống đồ thứ nước đỏ lờm trong đó lên cánh tay phải, cánh tay giật giật, khuôn mặt nhăn lại đau đớn, nó vẫn tiếp tục đổ lên vết thương tới khi cạn. Minh Ngọc lật đật lấy băng băng lại cánh tay cho nó.

-Tạm thời ổn rồi, mày đừng lo lắng nữa.

Nó gượng cười trấn an nhỏ bạn thân, sau đó vô nhà tắm thay đồ.

Một lát sau, Minh Ngọc gõ cửa hỏi nó.

-Mày đỡ hơn chưa, xuống nhà sẽ có 1 bát ngò đây!

Nó chậm rãi bước xuống cầu thang với Minh Ngọc, dưới phòng khách vắng hoe. Bất chợt đèn vụt tắt, Lâm Phong cầm chiếc bánh sinh nhật tiến tới chỗ nó.

-3...2...1

Bụp 'ánh sáng về bản', mọi người đứng đằng sau Lâm Phong cười toe chúc mừng sinh nhật nó.

-Có mỗi cô em gái sao mà quên sinh nhật được chứ!

Thiên Nhật đẩy nó ngồi xuống sofa rồi lôi gói quà được gói cẩn thận, đẹp lung linh ra.

Nó mừng rỡ mở gói quà to oạch ra, từng lớp, từng lớp, mở mãi không hết giấy bọc nhưng nó vẫn vui vẻ mở bởi nghĩ là đồ quý, dễ vỡ mới phải gói cẩn thận.

Mở tới lớp cuối cùng, nó nhấc ra khỏi hộp, môi giật giật, mắt tóe lửa.

-B...bóng đèn?

-Đúng rồi, anh thấy khi người ta có ý tưởng mới sẽ có bóng đèn xuất hiện trên đầu mà anh thấy em dạo này chả có phát kiến gì vĩ đại cả nên nghĩ chắc bóng đèn trên đầu em cháy tóc rồi...hi.

Thiên Nhật thơ giải thích ý nghĩa món quà khiến cả lũ té ngửa.

-Áy, anh tránh ra, món quà của em mới là nhất!

Minh Ngọc đẩy Thiên Nhật ra, đưa hộp quà xinh xắn cho nó. Mở ra là hộp đựng đồng hồ.

-Cảm ơn mày nhé, mày tặng tao đồ sang thế... *cộp*...hờ đồng hồ đâu?

Nó mở hộp đựng ra nhưng không thấy chiếc đồng hồ nào cả, hỏi con bạn đang toe toét cười kia.

-À...để tiết kiệm, năm nay tao tặng mày cái hộp đựng, sinh nhật năm sau tao sẽ tặng đồng hồ cho đủ bộ nhé.

Lại 1 lần nữa nó té ngửa vì độ hợp ý, luôn tỏ ra ngây thơ vô (số) tội của cặp đôi Minh Ngọc-Thiên Nhật này.

-Thôi, đừng giận nữa. Chắc chắn món quà của tao-anh trai số 1 và thằng Gia Huy này là tuyệt nhất.

Thiên Nam tự hào đưa món quà cho nó. Có vẻ khá quan hơn 1 chút, lấy từng thứ trong hộp ra.

-Vi đập muỗi...thuốc xịt côn trùng...thuốc chống muỗi...hương diệt ruồi...a...anh Thiên Nam, anh nghĩ em thu hút động vật đến thế cơ à?

Nó nhìn Thiên Nam, tay bẻ răng rắc, đúng lúc đấy, Thiên Nhật từ đâu chạy ra vấp phải chân ghế đâm sầm vào Lâm Phong và...cái bánh cứ thế mà hòa vào cùng đất mẹ thôi. Không thể chịu được nữa, nhiệt độ trong người nó đang tỉ lệ thuận với sự lộn xộn của căn phòng bây giờ.

-Hừ...em không thích sinh nhật nữa.

Chương 24

Pete Trần- Thiên Vy mất tích.

Kẹt tiếng cửa gỗ cũ mục mở ra nghe nặng trĩu. Trong căn phòng gỗ tối tăm, 1 cô gái nằm bất tỉnh trên sàn, mình mẩy đầy khắp những vết thương.

Tạch mở đèn điện lên, ánh sáng yếu ớt, lò mờ, khó nhìn.

-Hừ...đúng là con nhỏ ngoan cố mà. Bọn mày canh chừng cho cẩn thận đấy.

Pete hất mặt nói đúng giọng điệu của 1 tên quý dữ khiến bọn tay sai phải đổ mồ hôi lạnh.

-Vâng.

Tất cả đồng loạt cúi đầu vâng lệnh không dám thêm bớt 1 từ nào.

Cô gái trong căn phòng kia khẽ cựa mình...

Trước đó...7.00am

Nó lê lét cái xác vẫn còn đau nhức từ vụ trước, một mõi đi đường tắt qua 1 con hẻm ít người qua lại. Một bóng đen xuất hiện phía sau, một đám đàn em mặt mũi bặm trợn đi đằng sau như thần chết vậy. Trông dáng vẻ này khá là quen, nhưng vẫn chưa thể nhớ ngay ra là ai. Bỏ cặp kính râm ra, là Pete Trần, tên giám đốc PP buồn ma túy và giết người bữa trước nó ăn cắp bằng chứng.

-Đừng sợ, chỉ cần cô theo tôi thôi.

Pete nở nụ cười nham hiểm, ánh mắt hiện rõ chữ 'sát' nhìn nó.

-Anh là ai? Tôi không quen.

Nó có chút lo lắng, tại sao hắn biết con người thật của cô ngoài đời này. Có phải nhận, nó giả bộ là 1 nữ sinh trung học bình thường.

-Không nói nhiều, bắt nhỏ đẩy lại cho tao.

Ném ánh mắt giận dữ về phía nó, tên này không thể xuất hiện ngoài này quá lâu. Cảnh sát đang truy bắt sát nút. Bọn đàn em nhất loạt xông vào nó...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 25

-Ôi...má ơi, kiểu này con khó lòng mà về tới nhà 1 cách toàn diện rồi.

Nó nói thầm, khuôn mặt khổ sở, cố gắng chống chọi lại cái lũ trâu vật kia. Tuy rằng đang bị thương nhưng với 1 siêu trộm như nó, việc này cũng đã được rèn luyện qua ít nhiều. Với lấy 1 quả bóng nhựa màu trắng cảm vừa lòng bàn tay dặt bên cặp phòng những tình huống cấp bách như thế này, nó rút sợi dây, ném vào đám kia, trái bóng đó vỡ *bụp*, các loại khói sắc màu tràn ra che kín tầm nhìn chúng. Nó thừa cơ hội này cố gắng chạy ra khỏi con hẻm nhưng chân nó như muốn nhũn ra, không chạy đi bao xa, Pete và tay sai đã bám đuôi, 1 ít vết khói vẫn còn vương trên chúng. Bọn chúng quay xung quanh nó, khuôn mặt đằng đằng sát khí sau khi ném bom khói. Người qua đường nhìn nó lo lắng, một vài người ngay lập tức báo cho cảnh sát.

-Đừng tưởng đó chỉ là khói thường thôi nhé!

Nó bung tay 1 cái, những tên đã hít phải loại khói sắc màu đồng loạt đổ rạp, chân tay tê cứng, không thể cử động được.

-Mày vẫn còn dám đắc ý hả con ranh?

Pete nghiêng răng ken két, tay rút khẩu súng FN Herstal FNP-9 chĩa thẳng vào nó uy hiếp. Người dân sợ hãi, tự động tránh ra xa.

Nó lo lắng, nhờ tên này nổi điên bắn loạn xạ thì sẽ ảnh hưởng tới người vô tội. Chính cái lúc đó, Pete đánh mạnh vào gáy khiến nó lao đảo và ngã xuống, ngất lịm. Một chiếc xe ô tô đen phóng xịch đến, Pete vác nó vọt lên xe, bỏ lại bọn đàn em đang í ới dưới đất.

Lúc đó, Thiên Nam mới đang thông dong tới trường dù đã dậy muộn. Thấy đám người vây quanh đồng thời xe cảnh sát đang chạy tới chỗ đám đông đó, vốn không quan tâm, Thiên Nam mặc kệ, tiếp tục đi.

-Nguyễn Hoàng Thiên Vy, sinh ngày a.b.c. Khỏe thân cô bé, nhìn trông dễ thương thế mà...chắc.

Một viên cảnh sát đang lấy lời khai của những người đứng cạnh hiện trường, tay cầm tấm thẻ học sinh để trong chiếc cặp roi ở đây. Nghe tới cái tên Thiên Vy, Thiên Nam rẽ đám người kia lao vào giật tấm thẻ học sinh trên tay viên cảnh sát.

Hai cảnh sát khác tới giữ tay Thiên Nam do vượt qua khu vực cho phép lại còn giật một vật rất quan trọng cho quá trình điều tra.

Dù vậy, con tức giận và sự lo lắng càng dâng cao, Thiên Nam cố tiến lại chỗ tên vẫn đang nằm dưới đất kia, đập liên tục vào bụng hắn.

-Thằng ch*, em gái tao đâu?

Tên đó đau đốn ôm bụng, vẫn không chịu nói gì. Sau đó cảnh sát tạm giam chúng đồng thời đưa Thiên Nam về sở để điều tra thêm về vụ án.

-Đ** m*, bọn chúng đã bắt cóc em tôi, mấy người phải đi hỏi chúng chứ, sao cứ khăng khăng hỏi tôi những thứ không liên quan vậy? Tính mạng nó còn không rõ sao rồi mà mấy người vẫn có thể như vậy sao?

Thiên Nam tức giận đập bàn cái *Ruỳnh* khiến cốc cafe của viên cảnh sát ngồi đối diện bị đổ, cafe loang ra khắp bàn.

Lại 1 lần nữa, viên cảnh sát khác tới giữ cho cậu bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

-Xin lỗi con, ba mẹ sẽ cố về nước sớm nhất có thể. Có tin gì của Thiên Vy, con nhớ báo ngay với mẹ nhé!

...

Cúp máy, lại trở lại chỗ ngồi, bỗng từ cửa xuất hiện tiếng bước chân dồn dập.

-Tình hình thế nào rồi anh/ mà/ đại ca.

Từ quái cùng Minh Ngọc học tốc chạy tới đây sau khi nhận được tin báo, ai cũng đều thể hiện rõ vẻ lo lắng trên mặt. Lắc đầu tỏ vẻ chưa biết thêm chút manh mối nào, tất cả ủ rũ người đứng, người ngồi.

-Tao phải đi tìm cái thằng ch* đó...hừ.

Gia Huy mất bình tĩnh, xắn quần xắn áo định đi cứu nó.

-Mày bình tĩnh đi, không nên manh động lúc này. Chúng ta còn chưa biết chúng bắt cóc Thiên Vy vì lý do gì.

Lâm Phong giữ Gia Huy lại, điềm tĩnh nói.

Mấy cô cảnh sát thì còn đang mơ mộng, từ đâu lại toàn nam thanh nữ tú hội tụ để cứu bạn vậy.

-Excuse me, tôi là Joy Milions thuộc tổ chức quốc tế W cử đến để hỗ trợ cảnh sát trong việc điều tra vụ bắt cóc nạn nhân là Nguyễn Hoàng Thiên Vy.

Joy mở cửa bước vào đồng dạng nói, đằng sau là 10 người cả đàn ông lẫn phụ nữ mặc nguyên cây đen, đeo kính đen nốt, khuôn mặt nghiêm nghị.

Vốn là 1 người thông minh, là bộ não của tứ quái, Lâm Phong ngay lập tức có thể nhận ra ngay Joy.

-Cậu là người chơi piano cùng Thiên Vy trong Cuộc thi tài năng của trường chúng tôi?

Tất cả đều ngạc nhiên quay lại nhìn Lâm Phong, trên đầu mỗi người đều hiện dấu hỏi chấm. Sao Thiên Vy lại có thể quen thành viên của tổ chức quốc tế chuyên truy bắt tội phạm? Thực ra nó là người thế nào? Có là cô gái đơn giản chuyên bày trò quậy phá như con nít kia không?

Nhìn cả bọn bằng đôi mắt lạnh tanh, Joy chỉ vờ vờ trả lời 1 câu.

-Xin lỗi, tôi không có phạm sự trả lời câu hỏi của anh.

Bây giờ Joy cũng bồn chồn lắm nhưng cần phải giữ khuôn mặt này cho công việc và bảo vệ an toàn cho nó. Sau việc này còn có thể tìm được người của Pete Trần cài vào cảnh sát.

Tại phòng tạm giam, Joy cùng tứ quái bước vào chỗ lữ đần em của Pete.

-Là Pete Trần chủ mưu?

Lại giọng nói lạnh băng được phát ra từ họng Joy, ánh mắt lãnh khốc khiến tên kia muốn dựng tóc gáy dù...đầu trọc lốc.

-Pete Trần?

Thiên Nhật không hiểu Joy đang nhắc tới ai nữa.

-Là tên tổng giám đốc PP, lần trước đã bị bắt vì tội buôn ma túy, giết người...nhưng đã bỏ trốn.

Lâm Phong sử dụng bộ óc của mình nói như thuộc lòng vậy.

-Tại sao 1 tên ngu hiểm như vậy lại bắt Thiên Vy chứ? Rốt cục nhỏ siêu quậy ày có quan hệ gì với hắn?

Gia Huy giờ lại thêm bội phần lo lắng hơn bởi nó đang nằm trong tay của 1 tên tội phạm nguy hiểm.

Bỗng Joy đứng dậy, bỏ đi. Thiên Nam liền kéo cả bọn đi theo...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Mở hé hé mắt, nó thấy căn phòng hiện đang không có ai canh giữ, cửa đóng kín, cố gắng ngồi dậy coi trời. Dù gì cũng mang cái danh siêu trộm nên đối với nó chuyện này chỉ đơn giản. Tìm đầu mối của sợi thừng, nó bắt vào 1 miếng sắt nhọn, kéo mạnh 1 cái, tay nó được giải thoát khỏi mớ dây chặt nich. Rút cây cạy tóc, bẻ cong, luồn vào ổ khóa, nó loay hoay giây lát *cách* mở khóa.

Nó nhanh nhẹn, bước đi nhẹ nhàng không có tiếng động, bước về phía cánh cửa...

-Bọn mày mau vào bắt con nhỏ đấy ra đây cho tao.

Pete nói lớn ra lệnh cho lũ đần em. Bọn chúng lục đục định mở khóa nhưng cửa đã được mở từ lúc nào. Một tên vào kiểm tra, không thấy nó đâu, lo sợ sẽ bị tên Pete xử, mồ hôi túa ra liên tục.

Bực tức cái lũ tay sai vô dụng này, Pete đẩy cửa đi vào thấy tên kia đang nằm bất động dưới sàn, mặt mũi tái mét, miệng ú ớ không ra câu, giữa trán cắm 1 cây kim màu đen.

Nhanh chóng hiểu được tình hình, Pete quay phắt ra sau, tay giờ khẩu súng Glock-17 tầm mắt, đối diện với người trước mặt.

Nó lạnh lùng cầm khẩu FN Herstal FNP-9 cao tầm trán Pete, sẵn sàng bóp cò ngay tức khắc nếu tên này có chút biến động nào.

-Quả nhiên là siêu trộm của tổ chức quốc tế W, tôi không nên xem thường cô rồi.

Pete cười khẩy, khuôn mặt không chút thay đổi.

-Tôi phải cảm ơn anh vì khẩu FN Herstal FNP-9 trong phòng vũ khí rồi. Nhưng anh cũng không phải tay vừa khi có thể tìm ra danh tính thực của tôi nhỉ...

Nó hơi nghiêng đầu, giọng nói có phần khó chịu.

Bọn tay sai đứng ngoài thấy Pete đang gặp nguy hiểm, đồng loạt xông vào chĩa súng vào nó.

-Hừ...cô mà giết tôi thì cô cũng chẳng toàn mạng mà ra khỏi đây đâu...hahahahahaha.

Pete nở nụ cười đắc thắng vô cùng nhức mắt, nó cũng đâu có sợ ý như vậy, 1 tay cầm súng, 1 tay đưa vào túi áo khoác *cộp...cộp...cộp* hàng trăm viên đạn cỡ 19mm rơi ngổn ngang trên sàn. Tất cả ngạc nhiên, không hiểu nó đã lấy hết số đạn của bọn chúng như thế nào. Không tin vào mắt mình, chúng lấy súng ra kiểm tra, quả thực không còn viên đạn nào cả.

Nhìn khuôn mặt lạnh tanh cùng nụ cười nhạt trên gương mặt nó, sát khí tỏa ra làm chúng không rét mà run.

-Bọn mày, mau giết nó, cứu tao nhanh.

Nhìn đám tay sai đang sợ hãi kia, Pete hét lên ra lệnh nhưng có vẻ chả xi nhê gì với tâm trạng hiện giờ của cả lũ.

Bỗng cửa phòng bị đập tung ra, 1 đoàn cảnh sát cùng thành viên của tổ chức quốc tế W xông vào, hàng chục khẩu súng hướng về phía lũ kia.

Joy bước vào ra lệnh chỉ huy cấp dưới tới bắt tay sai Pete. Pete vẫn không bỏ cuộc dù tay cầm súng đã run. Tứ quái được Joy đưa đi theo, ngạc nhiên, súng sốt, đây có phải là nhóc siêu quậy, chuyên bày trò quậy phá không mà giờ là người lạnh lùng, khắp người đầy vết thương, ánh mắt vững chắc, tay cầm khẩu súng chĩa thẳng trán Pete.

Bất chợt, Pete đập mạnh vào bụng nó, bắn vào ổ khóa cửa sổ định chạy trốn. Nó ôm bụng ngã ra sàn, tứ quái vô cùng lo lắng nhưng nó vẫn không kêu than gì. Mím cười, nó giờ khẩu súng lên bắn vào kính cửa, kính vỡ tan, bắn ra đâm vào chân, tay Pete trong lúc định nhảy qua cửa sổ.

Pete ngã vật ra đất, tay ôm lấy vết thương rỉ máu, rút những mảnh thủy tinh ra, cảnh sát vây quanh, còng tay, đưa về xe cảnh sát đưa về trụ sở chính của thành phố.

xong việc cũng là lúc nó mất nó trở nên tái mét, ngất lịm. Nhanh chóng đưa tới bệnh viện gần nhất để điều trị, tứ quái vừa lo lắng lại vừa xuất hiện hàng trăm câu hỏi về nó.

Ba mẹ nó bỏ dở cả hợp đồng vô cùng quan trọng, lên máy bay về nước. Thấy nó có vẻ không sao, chỉ cần nằm ở viện 1 tuần là ổn, họ thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Quay lại Mỹ...

Trong phòng bệnh V.I.P, nó nằm đọc manga mà cười rũ rượi như con đười ươi xổng chuồng vậy. Mẹ Hạ Băng ngồi cạnh cầm trái táo, gọt bỏ lớp vỏ vừa suy nghĩ về cô con gái đặc biệt đến kì lạ của mình. Chợt Hạ Băng dừng lại, nhìn nó và nói hết sức nghiêm túc.

-Quay lại Mỹ đi Thiên Vy.

Nó không ngạc nhiên lắm về quyết định và lời nói của mẹ mình, nhẹ nhàng đặt cuốn manga xuống giường.

-Con không sao mà mẹ, cho con ở lại Việt Nam bên cạnh anh Thiên Nam và các bạn nhé!

Khuôn mặt tỏ vẻ như chú cún con xin chủ điều gì đó vẫn chẳng thể hạ gục được quyết định sắt đá của mẹ nó.

-Không được, trở về bên Mỹ ta sẽ cho người bảo vệ danh tính thật của con để dễ dàng hoạt động cho tổ chức.

Nó bây giờ mới ngạc nhiên, trở mắt nhìn Hạ Băng.

-Sao...sao mẹ biết con là người của W?

-Con đang hỏi mẹ sao...hahaha...với ta thì đơn giản rồi.

Mặt nó méo xẹo, mẹ mình mà cũng có lúc cười như vậy nữa sao...nhưng đúng là không gì có thể dễ dàng qua mặt bà mẹ Hạ Băng này.

-Vậy nhé, sau khi con xuất viện thì chúng ta sẽ sang Mỹ.

Hạ Băng nói chắc khiến nó không dám cãi lại nữa. Đúng lúc đó ngoài cửa phòng bệnh ồ ào, tứ quái và Minh Ngọc cùng đám bạn trong lớp ùn ùn kéo đến làm náo loạn cả dãy hành lang khiến cô y tá nhắc giữ trật tự một nghỉ luôn.

-Thiên Vy ơi, mọi người đến thăm nè!

Minh Ngọc í ới từ ngoài cửa rồi và tất nhiên cái cửa không được mở nhẹ nhàng mà cả đám xông vào luôn=> cánh cửa cứ thế mà lụ tàn, bản lề cũng muốn rụng ra.

Nó cười toe toét để lộ má lúm đồng tiền cực dễ thương làm cả nhóm đơ ra luôn. Chẳng cần biết xung quanh xảy ra chuyện gì, nó chỉ chú tâm tới đồng hồ và quà tặng của lũ bạn thôi.

-Nè, nhóc siêu quậy, khi nào ra viện đi chơi cùng cả nhóm nhá!

Gia Huy đưa gói bánh cho nó nói.

-Nó không nói gì, chỉ nhận lấy gói bánh bóc ăn lảng sang chuyện khác...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

Nó nhai nhóp nhép miếng snack khoai tây, trong đầu đang nghĩ đủ thứ chuyện. Bây giờ nó vừa mới trở lại trụ sở của W tại Việt Nam, còn rất nhiều thứ cần phải giải quyết nữa nên nếu quay lại Mỹ thế nào ông sếp cũng cảm rằm khỏi nói đã thế còn cắt lương mất. Nghĩ tới cái khoảng thời gian đó là đã muốn khóc, ôi những món đồ tuyệt đẹp đang bay xa dần. Nhưng cái mẹ cũng không xong, đòi ở Việt Nam là mẹ Hải Băng có khi còn bắt nghĩ việc ấy chứ...chep...quả là cách này không được, phương án kia cũng chẳng xong. Lòng thầm gào thét ông trời cứu giúp, nó chỉ muốn 'đập đầu vào...gối tự tử' thôi. Nghĩ là làm, nó lúi ch chiếc gối êm ái ra, đầu đập lia lịa như bô củi thần chường mà quen mắt còn bao nhiêu người trong phòng nữa. Hạ Băng, tứ quái, Minh Ngọc cùng đám bạn há hốc mồm ngạc nhiên "bộ đây là 'tác dụng phụ chậm' của vụ bắt cóc đó à...". Mẹ Hạ Băng nhìn nó thì cười như ngán năm miệng bị khóa, ôi đứa con gái dễ thương, ngốc nghếch. Lũ bạn con trai thì còn bị cuốn theo nụ cười của mẹ nó, dù đã có tuổi nhưng Hạ Băng thực sự vẫn còn rất đẹp.

-Này, em bị sao vậy? Không lẽ ĐIÊN?

Ngắn gọn, súc tích, chỉ với 2 câu hỏi của Gia Huy thôi đủ để nó cũng mưon 'điên' thực sự rồi. Ai đòi đi nói con gái nhà người ta như thế không chớ.

Bỗng *bốp* nó đập 2 lòng bàn tay vào nhau.

-A! Tự nhiên em muốn ăn chocolate quá...mọi người mua cho em nhaaaaaaaa....

Nó kéo dài cái miệng ra, nũng nịu làm cả bọn muốn nổi da gà.

-Mày ăn nhiều vậy nhờ tăng cân rồi béo lên thì khi xuất viện có mà lặn về nhà à? Lúc đó đừng bảo là em gái của Nguyễn Hoàng Thiên Nam này đấy!

Thiên Nam nheo mắt chăm chọc làm nó tức xì khói.

-Thôi, để tao mua cho mày nhé!

-Ôi...chỉ có Minh Ngọc là tốt nhất! Yêu mày quá...

Sau đó Minh Ngọc ra ngoài mua đồ cho nó, Thiên Nhật cũng đòi đi theo 'bảo vệ' cho bạn gái, đã thế lúi theo Gia Huy, Gia Huy kéo theo Thiên Nam, còn Thiên Nam 'bắt' Lâm Phong phải đi cùng dù Lâm Phong muốn ở lại nói chuyện với nó.

Vậy là tứ quái và Minh Ngọc đã ra ngoài, mẹ nó thì có việc gấp phải đi, bạn cùng lớp cũng kéo nhau vừa về rồi.

Nó ngồi 1 mình trong căn phòng bệnh V.I.P, vò vò mái tóc ngắn ngang vai tới mức như tổ quạ rồi mà vẫn chưa nghĩ ra được kế hoạch nào trọn vẹn cả về phía ba mẹ và cả về phía tổ chức.

-Kiểu này chắc phải theo mẹ về Mỹ thật rồi...hix...làm sao giờ.

-Em kì thiệt ha, lúc đứng đối diện tên tội phạm nguy hiểm thì bình tĩnh lắm cơ mà. Vậy giờ lại ngốc nghếch vò đầu như đứa trẻ nít.

Nó giật mình quay ra, Lâm Phong đã đứng ở cửa từ lúc nào. Bắt đầu cảm thấy tội lỗi chất đầy mình vì chưa nói việc mình quay về Mỹ với mọi người, nó

chỉ biết thờ dài, không nói gì. Lâm Phong tiến lại gần chỗ nó, hạ mình xuống chiếc sofa êm ái.

-Chà! Đứng là cũng khó thiết, hay em kể cho anh, anh giúp bày kế để ở lại đây.

Dù khuôn mặt thư sinh điển trai hiền dịu mà nó thường hâm mộ nhưng cái hoàn cảnh này thì nó lại nghĩ thấy mùi nguy hiểm, dù gì anh cũng là đầu não của nhóm, vô cùng thông minh, không biết trước cũng biết sau cả thôi.

Nó kể lại việc mình làm ở W và những vụ rắc rối gần đây về việc đi Mỹ. Lâm Phong không tỏ vẻ mấy ngạc nhiên khiến nó cũng thấy hơi lạ.

-Trông anh có vẻ như biết trước ấy nhỉ?

-À...anh đã từ cho người tìm hiểu về tổ chức đó rồi. Cũng dễ hiểu khi em quen cái cậu Joy Millions đó, không những thế lại còn rất nể em trong lời nói đối với em nên chắc em cũng có 1 vị trí không hề nhỏ trong W.

Nó chỉ mỉm cười nhẹ 1 cái rồi quay ra chỗ cửa ra vào lấp ló vài cái bóng đen.

-Anh có câu hỏi gì không anh Thiên Nam?

Nó hỏi xong là lúc cánh cửa được mở ra với lực cực lớn, Thiên Nam hăm hăm tiến vào cùng những người kia đi đằng sau không giấu nổi khuôn mặt như muốn nói "không thể tin được" vậy.

-Hóa ra trước giờ đôi lúc mày biến mất để làm cái công việc chết tiệt nguy hiểm đến mạng sống thế à?

-Em cũng muốn kể với anh từ sớm từ hồi mới tham gia tổ chức nhưng ngày hôm sau phải sang Mỹ gấp cho khóa học thực tập và huấn luyện nên chưa kịp kể cho anh.

-Lại còn lý do, lý trấu nữa hả?

Cốp Thiên Nam cho nguyên 1 cú cốc đầu không thương tiếc vào đầu nó. Ôm 'quả ổi' to đùng trên đầu đang nhay 1 'chín', mặt nó như chỉ chực khóc, Thiên Nam đành tha cho.

-Nhưng hình như 2 em vừa nhắc tới việc đi Mỹ là sao, Thiên Vy?

Gia Huy nhìn nó, hỏi. Lúc này cặp đôi kia chợt nhớ tới, đồng tình câu hỏi của Gia Huy, gật đầu liên tục chờ câu trả lời ở nó.

-Sau khi xuất viện, em sẽ phải về Mỹ.

Lại 1 lần nữa, sốc. Minh Ngọc và Thiên Nhật thì nấn nỉ nó ở lại đủ kiểu, chỉ 3 người còn lại là im re nhưng lại có biểu cảm khác nhau...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Ôm chiếc gối trong lòng, mặt nó xụ ra trông cung vô cùng.

-Hix...thôi thì em đành về Mỹ cùng mẹ rồi...

Thiên Nam nhìn nó thấy cũng tội liền kêu tứ quái tập hợp lại góc phòng họp hội ý tìm cách giúp nó được ở lại.

Nó và Minh Ngọc không hiểu mấy tên này sẽ làm gì nữa, mắt mờ to chờ đợi kế hoạch của họ.

Lát sau không hiểu sao tứ quái lại lao vào choảng nhau, găm gờ dữ dội. Bỗng ánh sáng lóe lên từ cái bóng đèn cao áp 250w trên đầu Lâm Phong. Đưa bàn tay tở ý dừng lại, 4 người lại chụm đầu tiếp tục bàn việc quan trọng.

Sau quá trình vạch từng bước cho kế hoạch, Thiên Nhật bước tới chỗ nó nói.

-Đừng lo, bọn anh sẽ bảo vệ cho 2 nàng công chúa xinh đẹp.

Cười cười như đùa ươi, Thiên Nam bỗng đứng sau cho nguyên 1 phát cốc đầu tề tái.

-Liên quan? Nhanh đi mày.

Nói xong, thiên Nam lúi xính xệch thiên Nhật ra khỏi phòng còn Gia Huy và Lâm Phong vẫn bước đều bước đi cùng đại ca.

Minh Ngọc cũng khá tò mò về kế hoạch của tứ quái trong khi nó chỉ nhón nhơ ăn snack đọc manga cười sặc sụa như không có gì.

Chiều tối, bọn nó đang gọt trái cây đồng thời tám rôm rả, vô cùng vui vẻ. Cánh cửa phòng bệnh bật ra, xuất hiện hình ảnh Thiên Nhật mình mẩy đầy thương tích cùng 3 người kia thất thủ bước vào. Minh Ngọc ngạc nhiên tới nỗi rót cả miếng táo định bỏ vô miệng, chạy như bay tới chỗ Thiên Nhật.

- Trong tình cảnh này thì có lẽ các anh đã được chứng kiến khả năng tự vệ của mẹ rồi nhỉ?

- Sao mày biết? Mà sao mẹ lại có 'sức mạnh' kinh khủng vậy?

Thiên Nam hỏi nó đây về hoài nghi, làm sao nó có thể biết được kế hoạch đó trong khi chưa ai nói ra cả.

- "Kế hoạch thất bại lý làm sao

Không tìm hiểu kỹ từ điều nào

Thiên Nam trai cả còn chẳng nhớ

Thiên Nhật thất bại phải lao đao

Trước khi bày trò cần tính trước

Đối tượng là ai chớ nên lao

Hội họp bàn nhau tìm kế sách

Phản trăm thắng lợi mới tăng cao." Chắc...Mẹ từ hồi cấp sách tới trường đã có bao nhiêu bằng khen rồi cúp kiếc đủ loại về võ thuật rồi, bộ anh Thiên Nam không nhớ hả? Máy lần nổi hứng là ba kể lại chuyện tình 'lâm li bi đát' nhưng kết thúc vẫn có hậu đó. Rồi có lần mẹ kể với em là hồi 17, mẹ đã nhiều lần choảng nhau với cả đám du côn, đánh sập 1 công ty lớn, bỏ tù hàng trăm tên.

Nó kể bằng cái giọng vô cùng hãnh diện cùng những từ ngữ được thêm bớt vào.

- Tao có bao giờ đề ý cái chuyện tình nhảm nhí của 2 ông bà ý đâu.

Thiên Nam ngoáy ngoáy tai khó chịu, lẽ ra nên biết trước điều này. Nếu không thì đã tìm ra giải pháp khác đỡ tệ tái hơn.

- Nhưng các anh làm gì mà anh thiên Nhật của em lại như vậy?

Minh Ngọc xuyt xoa, lo lắng hỏi.

- Là thế này...

Cách đây 2 giờ đồng hồ, Lâm Phong, Thiên Nam và Gia Huy nhất quyết tìm đủ mọi cách để lôi kéo Hạ Băng ra ngoài.

- Ôi, trời đẹp thế này thật thích hợp để đi dạo, cô nhi!

Gia Huy te tòn cười để che lấp bớt sự nghi ngờ của Hạ Băng thì bỗng *Ruỳnh* tiếng sấm vang dội, mây mù bắt đầu kéo đến.

Không còn cái gì để xấu hổ hơn nữa, câu nói đó càng tỏ vẻ là Gia Huy đang lo lắng, che giấu điều gì đó. Hạ Băng chẳng để tâm lắm, cho qua chuyện giúp cả 3 cảm giác như sống lại, chưa bị lộ kế hoạch.

Với mục đích tỏ vẻ mình đáng tin cậy, tứ quái lập kế hoạch là sẽ ra tay bảo vệ Hạ Băng và cũng như là có thể bảo vệ được Thiên Vy. Thiên Nam lúi điện thoại ra nhẹ nhàng nhắn tin cho Thiên Nhật-vai ác bắt đầu.

Thiên Nhật từ con hẻm nhỏ nhảy bổ ra đứng trước Hạ Băng, đeo khẩu trang và kính râm che kín mặt. Vài cô gái đứng chờ trong hẻm, chỉ cần cái tín hiệu của Thiên Nhật là đóng vai nhân vật quần chúng ra khen bộ ba kia tài giỏi, gan dạ, bảo vệ được quý phu nhân đây.

- Nhìn trông có vẻ giàu có, mau đưa hết tiền ra đây...

Thiên Nhật ngái giọng đi để Hạ Băng không nhận ra, đây là lúc bộ ba xông lên giả vờ đánh nhau. Nhưng...chưa kịp làm gì thì Hạ Băng đã đứng trước Thiên Nhật tự lúc nào khiến cả lũ ngạc nhiên sao cô không tỏ vẻ sợ hãi gì hết. Vẫn đang há hốc, Hạ Băng túm áo, khum người, dồn lực mạnh quăng người Thiên Nhật cái *rầm* cả tấm lưng được đất mẹ che chở cho sau mà đau đến thế.

- Ip...ippon?

Gia Huy lấp bắp nói sau đòn đánh của Hạ Băng.

Thiên Nhật thực sự cảm thấy chỉ 1 đòn của cô thôi cũng đủ đau bằng 1 đám du côn đánh cậu rồi. Loạng choạng đứng dậy, Hạ Băng cho cậu ăn nguyên cú đá vòng cầu vào mặt trong khi cậu chưa kịp né. Vậy là...out...bước tới định tháo bịt mặt của Thiên Nhật ra, Thiên Nam và Lâm Phong nhanh chóng tới lôi đi, giả vờ hăm dọa không biết là ...chết.

Do vừa hoạt động mạnh, chiếc giày cao gót đắt tiền đỏ nhung bị gãy gót, Hạ Băng nhấc lên xem thì hội con gái lẽ ra đóng vai quần chúng theo như kế hoạch bất chợt nhảy sô ra tỏ vẻ vô cùng ngưỡng mộ cô.

====> kế hoạch thất bại, 3 người bắt taxi đưa Hạ Băng về tận nhà rồi quay lại con hẻm tìm Thiên Nhật.

Dù vậy, 4 người này vẫn chưa hết sốc. Lâm Phong đã từng biết 1 số thông tin về Hạ Băng nhưng không ngờ tầm tuổi này mà cô vẫn còn mạnh đến thế.

-Hahahahahahahahahaahahahahahahahaha...kế hoạch này ai nghĩ ra vậy?

Nó ôm bụng cười ngặt nghẽo trước mấy khuôn mặt đang bốc hỏa vì bị chế giễu kia.

-Là anh nghĩ ra đấy.

Lâm Phong nói càng làm nó cười nhiều hơn dù đã cố nhịn lắm rồi.

-Hahaha...tệ quá, kế hoạch tệ quá...hahahahahahah...

Bây giờ là cả nó và Minh Ngọc đều cười cho cái câu chuyện 'giải cứu' đó. Kiểu này là phải cần có kế hoạch 2 rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

\Rốt cuộc mất cả tuần trời cả lũ cũng chả thể nghĩ được kế hoạch gì ra hồn cả. Bây giờ chính là thời khắc quyết định, Hạ Băng đang làm thủ tục xuất viện còn nó thì sắp xếp đồ đạc mang về.

-Huhu...Thiên Vy ơi, không ngờ mày lại ra đi sớm như vậy...huhu.

Minh Ngọc sụt sùi khóc gào như đưa đám làm nó tái mặt bịt miệng nhỏ gấp, đúng là không nói được câu nào tốt cả.

-Giờ thì chịu rồi. Mẹ em mà đã quyết rồi thì khó lay chuyển được.

Nó nói giọng buồn buồn, xách chiếc túi đồ bước ra chỗ tứ quái và Minh Ngọc đứng. Cả nhóm ôm nhau 1 cái như để tạm biệt, lòng ai cũng lặng trầu bởi chỉ trong chốc lát thôi đã cách nhau hàng ngàn, hàng vạn km. Thiên Nam bình thường hay trêu chọc nó vậy nhưng thực sự tất yêu quý cô em gái bé nhỏ này. Tất cả đều im lặng đến khi Hạ Băng bước vào.

-Đến giờ rồi, mau đi thôi Vy Vy.

Mẹ nó nhẹ nhàng nhấc sau khi đã cho người mang valy đi trước. Tứ quái và Thiên Ngọc buồn bã gọi taxi đi theo tiễn nó ra sân bay.

Tới sân bay rồi nhưng Minh Ngọc vẫn không muốn buông nó ra, nhất định ôm khư khư cánh tay nó khóc như mãi mãi chẳng gặp lại nhau lần nữa. Thiên Nam im lặng, bao năm phải xa nó rồi, giờ anh em chỉ đoàn tụ được vài tháng, còn chưa thể hiện được hết tình cảm của người anh mà đã chia lìa, trở về như cũ.

Thiên Nhật cũng vậy, đành lòng kéo Minh Ngọc ra khỏi nó. Hai người ôm nhau đau lòng, ở trong vòng tay người mình yêu thương, Minh Ngọc lại càng khóc nhiều hơn, rồi xa nhỏ bạn thân nhất.

Còn nơi góc kia, những người còn lại thì buồn hơn bao giờ hết, cảm giác hụt hẫng từ đầu. Ttasi tim như bị xuyên thủng, lỗ hổng càng lớn khi nhìn nó đang đi xa dần...

Sáng hôm sau, tại nhà Thiên Nam..

Thiên Nam tỉnh dậy nhìn đồng hồ đã 7 giờ kém, ngáp dài 1 tiếng, giọng nài nỉ...

-Thiên Vy, mày còn chưa dậy...haizzz nó đã đi Mỹ hôm qua rồi còn đâu.

Thiên Nam nói dờ bồng khựng lại khi nhận ra sự thật.

Cậu cả thấy căn nhà trở về cái cảm giác lạnh lẽo vốn có, không còn nghe thấy tiếng cười nói lanh lảnh hàng sáng của nó nữa. Chán nản, vác cái khuôn mặt ủ rũ tới trường, đang đi trong sân trường, cậu bất gặp bọn bạn cũng đang vô lớp, mặt ai cũng lạnh tanh, có khi còn hơn cả lạnh như trước khi nó xuất hiện. Học sinh khắp trường xì xào bàn tán về việc nó nghỉ học, tất cả có phần sợ hãi hơn khi lại gần tứ quái.

Tất nhiên nhỏ Nhã Uyên là kẻ vui nhất rồi, sau 1 thời gian im ắng không chút động tĩnh, giờ đây nhỏ lại tiếp tục lộng hành, coi mình là nhất.

Tứ quái liên tục có những trận đấu với các trường lân cận, Minh Ngọc chán nản đi theo xem.

Dù cố gắng để cuộc sống của trở lại như xưa nhưng sao vẫn thấy trống trải quá.

Bảng đi đã hết vài ngày, Gia Huy lê bước trên đường, chẳng thèm để ý mình đi đâu. Mãi mê, cậu sang đường đúng lúc đèn bật xanh, hàng loạt ô tô xe máy đủ loại phóng lên, bỗng 1 giọng nó trong trẻo vất lên cảnh báo đồng thời lôi cậu ra khỏi dòng xe cộ đông đúc.

-Cảm ơn em, Thiên Vy...hà Thiên Vy???? Sao em lại ở đây? Lẽ ra giờ này em phải ở Mỹ chứ?

Gia Huy kinh ngạc giữ vai nó lay dử dộ, dù vậy khuôn mặt cậu như bưng bình.

-Thì em được phép ở lại Việt Nam rồi.

Nó trả lời mà mặt mũi tỉnh bơ như không. Nhưng đầu tiên, Gia Huy phải lôi nó vô 1 tiệm bánh ngồi nghỉ đã, sau đó lôi điện thoại đánh tin cho cả lũ tập hợp ngay.

Vô cùng kinh ngạc, không biết tên này có lừa mình không, cả lũ nhanh chóng thẳng tiến tới tiệm bánh này.

Thiên Nam đang đánh nhau dờ cũng bỏ chúng lại đấy, chạy tới chỗ Gia Huy nói. Thiên Nhật và Minh Ngọc cũng dắt tay nhau đi cùng Lâm Phong trên con xe ô tô đen bóng đất tiền.

Cả tiệm bánh như muốn nổ tung, trời ơi, ở đâu ra nhiều trai đẹp quá vậy. Các cô gái thi nhau mơ tưởng tới vẻ hoàn mỹ của Gia Huy, Thiên Nam thì rất ngầu với vài vết xước trên mặt, Thiên Nhật điển trai với thời trang dạo phố do chính Minh Ngọc phối đồ cho, còn Lâm Phong vẫn vẻ điềm đạm cuốn hút vốn có.

-Sao mày lại về rồi hả? Con quý, về rồi thì phải báo tao chứ.

Minh Ngọc mừng rỡ ôm chặt nó vừa giả giọng trách móc.

-Điều quan trọng là làm sao em được phép về đây?

Đúng là Lâm Phong luôn bình tĩnh, hỏi trúng câu cả lũ đang nghĩ trong đầu.

-Không lẽ em trốn?

Thiên Nhật hỏi 1 câu nhưng nhận lại tới 5 cái cốc đầu.

-Chuyện là như vậy nè..

-Xin lỗi con nhưng con đành ở lại Mỹ này 1 thời gian nhé.

Ba nó nhẹ nhàng nói, cố làm dịu đi nỗi buồn hiện tại của cô con gái út mình cưng nhất.

-Nhưng con có người yêu tại Việt Nam rồi.

Nó nói xong câu khiến ba nó như hóa đá.

-Minh ơi, con nó có người yêu rồi kìa.

-Ừm...em tin vào con gái mình. Mẹ sẽ cho phép con trở lại VN và cố gắng có tình yêu đẹp như bé mẹ vậy...

Sau câu nói sến súa lần đầu xuất hiện từ mẹ nó, như có hàng ngàn bông hoa nở rộ cạnh hai người vậy. Nó nuốt nước bọt lo lắng tìm đâu ra 'người yêu lý tưởng' đó giờ nhưng về lại VN cái đã...

-Chuyện là thế đấy.

-Lăng xẹt. Tao không ngờ ba mẹ lại đồng ý chỉ bằng câu nói dối quá là nhảm của mày.

Thiên Nam phán quá phũ cho nó.

Nhưng dù sao thì nó cũng quay trở lại rồi. Cả lũ vui mừng gọi đủ loại bánh trong tiệm ra ăn mừng. Chủ tiệm cũng hạnh phúc lắm khi mà còn có thêm bao nhiêu khách nữ tới để ngắm trai đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Người yêu cũ...

Thời tiết ngày càng lạnh hơn, cái không khí khô hanh của mùa đông tại Hà Nội này thực sự rất đặc biệt. Đối với nó, những năm sống bên Mỹ, trời lạnh buốt, tuyết rơi dày, ẩm đạm khiến con người ta cảm thấy cô đơn. Nhưng bây giờ xung quanh nó là những người vô cùng quan tâm, yêu quý nó tạo nên cảm giác ấm áp đến kì lạ. Bước xuống khỏi giường, nó nhẹ nhàng đi rửa soạn như thường lệ.

Đi vào bếp kiểm cái gì ăn tạm, Thiên Nam đã đứng cạnh tự lúc nào.

-Lát đi học cùng tao.

-Anh lo em lại bị bắt cóc à?

Nó chớp chớp mắt khi nghe Thiên Nam nói, đã rất lâu rồi 2 anh em đi học cùng nhau.

Cả 2 ra khỏi nhà, đi bộ tới trường. Trên đường, nó luôn có cái cảm giác bị ai theo dõi nhưng Thiên Nam thì lại chẳng cảm thấy gì cả. Tự trấn an mình là do suy nghĩ nhiều, nó cố gắng không bận tâm nữa. Con mắt đang nhìn nó tại 1 góc nào đó càng lúc càng ghê rợn, đáng sợ, hiện rõ về cảm xúc.

Đến cửa lớp, nó đi về phía bàn học. Một vài bạn khác bây giờ cũng mới tới, tất cả đều ngạc nhiên, đổ ánh mắt về cái bàn của nó đang nằm ngổn ngang, 1 chân bị gãy, trên mặt bàn thì vô số chữ "chết đi...cút khỏi đây...đồ cừu vĩ hồ...con đ*..."

Minh Ngọc vừa vô đã nhìn thấy cảnh này, tức giận muốn xé xác cái kẻ làm điều này. Quả thực lúc đi học có kẻ theo dõi nó, nó bây giờ lại càng chắc chắn hơn về điều đấy. Tưởng nó sẽ đi tìm thủ phạm nhưng không, nó chỉ nhấc cái bàn lên, mang vào phòng Cơ sở vật chất lấy chiếc bàn khác thay vào. Quay trở về lớp, 1 cô gái có vẻ cố tình đâm vào nó, đặt mẫu giấy vào túi áo. Mở mẫu giấy đó ra, khuôn mặt không chút biểu cảm.

Lát sau, nó ra phía sân sau theo như mẫu giấy ghi. Đứng vào tường, nó chờ đợi kẻ đứng sau việc này. Bỗng 1 bình hoa từ trên tầng thượng bị ai đó thả xuống, nhanh chóng, nó nhảy ra thoát khỏi nguy hiểm. Chậu hoa vỡ tan tành, đất văng tứ tung, cây hoa cũng bị gãy. Nó ngược nhìn lên nhưng thủ phạm đã biến mất. Tức giận cái trò nguy hiểm này, nó định bỏ đi thì từ đâu 1 mẫu giấy lộ ra trong đồng đất. Lại cái nét chữ đó "cút khỏi đây đi con đ*".

Vò nát mẫu giấy, nó bước về lớp.

-Hừ, để xem trò tiếp theo của ngươi sẽ là gì nào!

Nó nở nụ cười nửa miệng, ánh mắt lộ rõ vẻ khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Tiếng chuông vào tiết vang lên, nó lê bước về cái lớp học chán ngắt. Vậy là lại tới giờ học của bà cô khó tính rồi.

-Mày, mày ơi, có biến...biến...

Minh Ngọc hót hơ hót hải chạy lại, nói không rõ câu làm nó chẳng hiểu gì...

-Ế...sao mày đuổi tao mà tao biến đi đâu được cơ chứ?

-Không phải. Ý tao là tao mới nghe từ mấy bà tám kia nói lớp ta sắp có học sinh mới đấy!

Minh Ngọc lộ rõ vẻ hớn hờ, mong chờ trò quậy đón bạn mới từ nó.

-Chẳng có gì hot cả, thôi về chỗ đi.

Nó không quan tâm lắm tới cái việc ma mới ma cũ này mà tập trung chờ đợi cái kẻ chọc phá từ sáng tới giờ sẽ giờ chiều trò gì tiếp đây. Nhếch mép cười, nó úp mặt xuống bàn ngủ.

Bà cô khó tính bước vào, đẩy cặp kính lóe sáng đến rợn người bước tới phía bàn giáo viên. Cầm cây thước lên giáng mạnh vào mặt bàn cái *Ruỳnh* khiến nó phải dựng đứng lên vì giật mình.

Mím cười đắc ý, bà lườm nó 1 cái sắc lẹm rồi quay ra cửa ra vào.

-Linh Chi, vào đi em.

Cái câu gọi ngọt xớt không bao giờ dành cho cái lớp quậy phá này nhưng hôm nay lại có thể thốt ra đến lạnh gáy như thế làm chính nó cũng phải tò mò.

Bước vào là 1 cô gái xinh đẹp, kiều diễm, mái tóc nhuộm vàng xõa dài ngang hông. Khẽ hát 1 lọn tóc bay trong không trung, cô kiều sa liếc nhìn 1 lượt cả lớp. Cả trai lẫn gái đều đơ lại như tượng, có người xinh đẹp đến như thế vẫn còn tồn tại sao...

Riêng nó thì cảm thấy bất an với ánh nhìn đầy ý khinh rẻ của cô bạn mới này. Minh Ngọc khều vai nó....

-Trông thế nào...tê ra vẫn chỉ có 2 mắt, 1 mũi, 1 miệng..

Nó khẽ cười vì câu nói của Minh Ngọc thì tới lượt bà cô có cơ kiểm chuyện với nó.

-Em Nguyễn Hoàng Thiên Vy, đang trong giờ mà cười đùa hả? Không coi tôi ra gì sao?

Nó bủi môi làm bà tức điên, cánh tay vô thức bẻ cong chiếc thước nhôm mà lớp mới tậu.

Cô bạn mới cười cầu hòa tạo ấn tượng cho cả lớp...

-Thôi, để em giới thiệu cô nhé!-nhận cái gật đầu xong cô tiếp- Chào mọi người, mình là Nguyễn Vũ Linh Chi. Mong được giúp đỡ.

Bên dưới bắt đầu xì xầm bàn tán to nhỏ "Không lẽ đây là tiểu thư độc nhất của tập đoàn Nguyễn Vũ sao?" Nhìn dáng vẻ kiều sa của Linh Chi là cũng chắc tới 99,999999999% cô là con gái duy nhất của chủ tịch tập đoàn Nguyễn Vũ rồi. Thảo nào bà cô lại có vẻ cư xử dịu dàng đến thế...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

-Linh Chi, bạn thật là xinh đẹp mà! Quả là tiểu thư đài các khác...quá hoàn hảo...

Hàng loạt câu nói bắt chuyện của những người bạn trong lớp. Nó cả thấy có chút gì đó không yên tâm ở cô gái này.

-Trùi, ta đây cũng là tiểu thư chứ bộ!

Minh Ngọc không hiểu sao đã không có thiện cảm với cô bạn mới như với nó hồi mới vào lớp.

Nó nghĩ phải chăng là thần hồn nát thần tính thôi, lời nhò bạn thân là Minh Ngọc xuống căn tin uống nước.

Vừa xuống tới nơi, nó đi mua 1 ly cam vắt và 1 ly sữa, hướng về phía chỗ ngồi bỗng Linh Chi từ đâu xuất hiện va phải nó, cánh tay đập vào khay khiến cốc sữa nóng rớt lên tay còn ly cam thì rây đầy chiếc áo sơ mi trắng. Cả căn tin như trở nên hỗn loạn, đám con trai chạy ngay đến giúp sơ cứu cho cánh đang bị đỏ tấy lên do bỏng, còn tụi con gái thì mỗi người mang 1 vẻ mặt khác nhau.

Trong đám đông, giọng con gái chưa lết quen thuộc vang lên.

-Hừ...mày ghen tị vì cô ấy đẹp hơn, nổi bật hơn nên cố tình hãm con đ*...cái mặt ch* đó có cố mấy cũng đừng hòng câu hết trai của trường này. Mày nên biết điều mà xin lỗi rồi biến khỏi đây đi.

Rồi một loạt bắt nó xin lỗi Linh Chi trong khi cô nhej nhằng khua khua tay nói đỡ nó.

-Minh ôn mà, do mình va phải bạn Thiên Vy thôi. Mọi người đừng làm khó người ta nữa mà.

Mắt Linh Chi bắt đầu róm lệ, tay đỡ lấy vết bóng kia. Mọi người không nói gì nữa, vút lại cho nó cái liếc mắt khó chịu như thể muốn nói nó là kẻ tồi tệ, là em gái của đại ca nên không coi ai ra gì.

Lãnh đạm thu dọn lại 1 chút, nó đi thẳng ra khỏi căn tin. Minh Ngọc giờ mới rề được đám người ra đuổi theo nó.

-Mày không sao chứ?

Minh Ngọc lo lắng hỏi đồng thời muốn biết sự việc là như thế nào.

Vốn ghét ba cái trò vu oan này nhưng cũng chẳng biết giải thích ra sao, nó quay người lại nhìn thẳng vào mắt Minh Ngọc.

-Mày tin tao chứ?

-Tất nhiên rồi, mày là người bạn thân nhất của tao mà!

Chỉ cần có thế, nó nở nụ cười hiền, kéo Minh Ngọc ra sau trường chơi.

Tại phòng y tế...

Sau khi được đưa vào đây nghỉ ngơi và băng lại vết bóng, mọi người về lớp hết theo ý muốn của cô. Nhã Uyên kéo nhẹ cánh cửa phòng y tế, tiến lại gần Linh Chi, nhếch mép cười đắc ý.

-Cô làm tốt lắm tiểu thư à!

-Sau việc này, tôi sẽ thưởng cho cô thật hậu hĩnh...hahahahaha.

-Chỉ cần con đ* Thiên Vy biến khuất mắt tôi là được rồi, không cần phải phần thưởng gì đâu.

Rồi cả hai cười vang, cả căn phòng vang lên tiếng cười ma quái khiến người đi qua phải sớn gai ốc.

Trên sân thượng..

Nhóm tứ quái hiện đang cúp tiết trốn ở đây nên không biết vụ dưới căn tin. Như nhớ tới điều gì thú vị, Thiên Nhật a lên 1 tiếng nói..

-Tao nghe nói lớp Minh Ngọc mới có cô tiểu thư xinh đẹp của tập đoàn Nguyễn Vũ tới đây.

Ba người còn lại thì vô cùng ngạc nhiên và Gia Huy có vẻ sững sờ nhất.

-Là Nguyễn Vũ Linh Chi sao?

-Sao vậy mày?

Thiên Nhật không hiểu chuyện gì, hỏi lại Gia Huy. Ba người này đã từng chơi với nhau rất lâu rồi, riêng Thiên Nhật thì tới cấp 3 mới vào và lập ra tứ quái. Liếc nhìn Gia Huy, Thiên Nam quay ra.

-Linh Chi là thanh mai trúc mã của Gia Huy, hai đứa chính thức hẹn hò từ năm lớp 8. Cuối cấp, đột ngột Linh Ch yêu cầu chia tay rồi liên tục thể hiện tình cảm với bạn trai trước mặt Gia Huy. Thắng này sau đó đã hẹn gặp Linh Chi để hỏi rõ lí do chia tay và đơn giản chỉ là tên bạn trai mới đẹp mã hơn, gia đình thuộc dòng dõi hoàng gia của Anh Quốc. Rồi nhò đẩy lên máy bay nhảy sang Anh với tên kia để lại thắng này đau khổ. Nay Linh Chi lại xuất hiện ngay tại trường này không biết sẽ thế nào đây.

Lâm Phong và Thiên Nam lắc đầu nhìn Gia Huy đang đơ ra nhìn bầu trời, hồi tưởng lại quá khứ, tình yêu đầu, lần chia tay đó, cơn mưa dai dẳng bao lấy người cậu 2 năm trước.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Kế hoạch của Linh Chi.

-Nè, nghe tin gì chưa? Sắp tới ngày thi kiểm tra chất lượng cuối tháng 11 rồi mà mắt đề đấy. Tao nghe nói hình như là mới mắt hồi sáng, thầy cô đang làm rõ sự việc...

Nó đi lướt qua hội bà tám, uể oải chờ đợi nốt tiết cuối rồi về. Minh Ngọc thì đang tíu tít cạnh Thiên Nhật trong căn tin, nằm phịch ra bàn, nó định ngủ hết tiết luôn.

Bỗng thầy giám thị cùng cô chủ nhiệm bước vào, cả lớp nhất loạt vô cùng ngạc nhiên: "không lẽ là do liên quan tới vụ mắt đề thi?"

Quả nhiên đúng vậy, thầy giám thị đi đến từng chỗ yêu cầu kiểm tra cặp và ngăn bàn của từng người. Đến lượt nó, nhất quyết không muốn người khác động vào đồ cá nhân của mình.

-Em không muốn mở cặp vì không thích hay vì lí do gì khác đây?

Giọng ồm ồm của thầy vang lên mang đầy ý ám chỉ. Nó hừ nhẹ 1 tiếng, dốc ngược cặp ra...trống không. Điều này làm ông vô cùng kinh ngạc, sao lại có thể vậy được...

-Thưa thầy, còn mỗi chỗ Minh Ngọc là chưa kiểm tra thôi, để em giúp ạ.

Linh Chi từ đâu nhảy vào muốn kiểm tra chỗ Minh Ngọc. Liếc nhìn cô ta, không lẽ...

Bỗng *loạt xoạt* 1 xấp tài liệu từ trong ngăn bàn rơi xuống đất. Nhặt lên, khuôn mặt Linh Chi như thể nói: "không thể tin được".

Nó mở to mắt nhìn đồng đề thi trên tay cô đồng thời để ý biểu cảm khuôn mặt. Dù không nhiều nhưng nó có thể thấy được nụ cười đắc ý ẩn hiện trên khuôn mặt Linh Chi.

Nghi ngờ cô, nó lo lắng Minh Ngọc sẽ dính phải rắc rối.

-Đấy là chỗ của em, không phải Minh Ngọc.

Giọng nói nhẹ như gió vang lên trong sự im lặng của cả lớp. Một vài tiếng xì xầm bàn tán vang lên, cô chủ nhiệm còn sốc hơn cả, sao nó lại nói dối chỗ ngồi của Minh Ngọc và mình hay chuyện này còn điều gì khúc mắc.

-Em mau theo tôi lên phòng giáo viên, tôi còn có 1 số điều cần nói nữa.

Ông thầy nói còn không thèm nhìn nó, đi thẳng ra cửa. Nó vẫn điềm tĩnh, nhẹ nhàng cầm cặp đi sau. Chuyện này chỉ trong giây lát, toàn trường đã biết hết rồi. Minh Ngọc cùng tứ quái chạy về lớp nó, Linh Chi từ trong góc đột nhiên chạy tới ôm chầm lấy Gia Huy.

-Anh Gia Huy, em nhớ anh lắm!

Ngạc nhiên, Gia Huy chỉ biết đứng đơ ra. Nhìn cái cảnh không thể ngờ mắt hơn, Thiên Nam đập bàn cái *rầm* khiến cô giật mình nhảy ra khỏi Gia Huy.

-Hừ...tao tin em gái tao không bao giờ làm điều này. Chắc chắn có kẻ đã hại nó.

Song cả lũ quyết định lên phòng giáo viên xem sao nhưng không vào được, chỉ có thể đứng ngoài nghe lén.

Trong phòng...

-Em định giải thích sao về việc này đây?

Giờ tập đề trước mặt nó nhưng nó vẫn ngồi im không thèm lọt tai câu nào của ông khiến ông tức đến đỏ mặt.

-Hừ...thế còn cái này thì sao?

Ông vứt xuống bàn 1 xấp ảnh trong đấy là hình nó đang lên vào phòng giáo viên trộm đề. Song còn có 1 loạt ảnh nó đánh nhau, nó hút thuốc, đua xe, phá cửa hàng của người khác. Cầm xấp ảnh đó, nó đang tự hỏi đây là sao cơ chứ. Nhất định có kẻ có tình sắp đặt, tất cả chỉ là ảnh ghép. Nhưng bây giờ giải thích cũng có ai nghe đây.

Cuối cùng, nó bị đình chỉ học 2 tuần đồng thời bài thi sẽ bị điểm 0 hết, coi như không đủ tư cách thi.

Phía ngoài, cả bọn loáng thoáng nghe được chút xiu nhưng không rõ mọi chuyện lắm. Tất cả đều lo lắng cho nó, chỉ duy nhất Linh Chi cười khẩy bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Khó chịu bởi cái trò ngớ ngẩn của AI ĐÓ cố gắng đẩy nó ra khỏi trường, nó đi lòng vòng khắp phố và luôn có cái cảm giác bị theo dõi.

-Hừ, 1 con chuột nhắt định lén lút theo sau 1 siêu trộm như ta ư?

thoắt cái, nó đã biến mất, còn tên theo dõi thì đang cố chạy tìm xung quanh.

-Ồ là la...cậu tìm ai vậy Nhã Uyên?

Giọng nói trong trẻo vang lên như bay trong gió khiến Nhã Uyên phải giật mình. Không còn suy nghĩ nhiều, nhò chạy biến mất trong con hẻm gần đó.

Nó ngồi trên nóc nhà, tay vuốt cằm ra chiều suy nghĩ. bỗng ánh mắt nó trở nên sắc lẹm, ánh lên tia sáng đầy nguy hiểm.

Qua Joy, nó sử dụng 1 vài thứ máy móc và xác định được chỗ ở hiện tại của Nhã Uyên.

Mặc nguyên 1 cây đen, khoác áo da cũng đen nốt, nhanh nhẹn tìm tới nhà nhỏ. Ngồi trên ngọn cây, rẽ tán lá sang 1 chút, đối diện là căn phòng của Nhã Uyên.

Dưới sân, Linh Chi từ đâu xuất hiện, bước vào nhà 1 cách tự nhiên như thường xuyên tới đây lắm vậy.

Thủ sẵn trong tay chiếc máy ghi âm mới mua sáng bóng, nó nhảy vào ban công đặt trong chậu cây cảnh rồi nhảy lại chỗ cũ.

-Chà! Để xem các cô có chuyện gì quan trọng mà lén lút gặp giữa đêm hôm nhé!

Chợt 1 con gió đông lạnh buốt kéo tới như báo hiệu một điều gì đó sẽ xảy ra. Cầm chiếc máy ghi âm trong tay, nó nở nụ cười gian xảo...

-Hãy xem Nguyễn Hoàng Thiên Vy này đáp lễ nhé!...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37

Thiên Vy trả đũa-W có biến động

Sáng thứ 2, tiết trời lạnh buốt. Nó lúi búi số Linh Chi trên điện thoại bàn, tiếng nhạc vang lên vài giây...nhỏ bắt máy.

-Ai đấy?

-Tôi đây-nó trả lời, giọng lạnh...nhếch mép cười khinh bỉ.

-À...cô em gái của đại ca Thiên Nam mới bị đình chỉ học đây mà. Sao nào, chẳng nhẽ định cầu xin tôi cho cô đi học tiếp...há hahahahahaha...

-Hừ...cũng không có gì nhiều, tôi muốn gặp cô thôi. Ra khu X đi.

Không đợi nhò kia trả lời, nó cúp máy cái rụp. "Để xem cô cười được bao lâu nữa." Nó cầm chùm chìa khóa gì đó trên tay xoay xoay đắc ý nghĩ. Nó mở gara, lấy xe phóng tới khu X. Trên đường, người ta chỉ kịp nhìn thấy cái bóng nhỏ nhả đang điều khiển chiếc xe moto chạy như bay.

Đến trước nhò kia, nó suy nghĩ trong chốc lát rồi tiến vào 1 cái kho gần đó.

Tại trường, Linh Chi bước vội ra ngoài cổng, gọi taxi đưa đi. Trên đường, nhỏ có chút lo lắng, hai tay cứ liên tục nhấn tin kêu thêm Nhã Uyên đi cùng.

-Haha...ta mà sợ cô ư, đợi đó!

Nhỏ tự nói thầm rồi xỏ 1 tràng cười man rợ làm ông tài xế phải giật mình xuýt chút nữa rẽ sai đường.

Lát sau rẽ qua đoạn cả Nhã Uyên đi cùng, nhỏ lại càng chắc chắn nó sẽ không dám làm gì đâu, nếu không chắc chắn sẽ cho nhà nó phá sản ngay lập tức.

Tối nôi, hai nhỏ đùn đẩy nhau đi trước. Với cái tiếng siêu quậy đó thì có lẽ nó sẽ trả thù kinh khủng lắm.

Một con gió lướt qua, lạnh buốt khiến 2 nhỏ kia dựng tóc gáy. Nhã Uyên định bụng về nhưng bị Linh Chi tóm lại, nghiêng răng nói.

-Có gì mà mày phải sợ cơ chứ? Chắc con nhỏ đó không dám làm gì đâu. Có khi phải quì xuống cầu xin ta ý chứ hahahaha.-Linh Chi ngoác miệng cười.

-Coi chừng gió lùa cứng miệng giờ. Và tôi nghĩ 2 người mới phải xin tôi đó.

-Mây...mây. Giờ này mà vẫn lên mặt hả?-Nhã Uyên vênh mặt nói.

Nó không nói gì, giờ ngón tay đếm ngược '3...2...1' búng tay cái *tách* từ đâu 1 đàn chó lao ra đứng đằng sau nó.

-Mây...mây tính làm gì?

Linh Chi run lập cập nhìn đàn chó dữ, bọt mép trào ra.

Nó nhếch mép, ra hiệu cho đàn chó.

-Xử chúng cho chị nhé cưng!

Hai nhỏ kia tròn tròn mắt, chưa kịp nói câu nào, nhanh chóng co giò chạy.

-Chà...2 nàng tiểu thư bị chó rượt à! Thật đẹp làm sao hahaha...

Đặt máy quay lên phía trước, quay lại tất cả những hình ảnh vô cùng sống động. Mấy nhà gần đấy thì thấy chó nhà nào mà sủa kinh thế.

-Á...cứu tôi...cứu tôi...

Vừa gào thét, chạy xung quanh khu X, Linh Chi lòi điện thoại ra...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

1 lát sau điện thoại nó bắt chợt rung, tin từ Joy.

-Thiệt tình, đang đoạn hay mà.

cạch-nó đóng chiếc camera lại, cất đồ chuẩn bị về trụ sở. Ngoái lại nhìn 2 nhỏ kia vẫn đang bị đàn chó rượt, cắn mất đến vài mảnh váy, bay đâu mất chiếc giày, đầu tóc thì bù xù như tổ quạ.

-Chậc...nhì cũng tội...mà thôi cũng kệ.

Nó chắc lười định bước đi bỗng 1 chiếc MTT Turbine Superbike Y2K dừng ngay trước mặt nó. Ngược khuôn mặt đầy vẻ khó chịu lên, ra là Gia Huy.

Linh Chi nhanh chóng mặc cho đàn chó đuổi theo Nhã Uyên, nhỏ chạy đến chỗ Gia Huy, yếu đuối ngã vào lòng cậu, ngất lịm vì mệt.

-Thiên Vy, thế này là sao? Là em bày trò đúng không?

Gia Huy tức giận nhìn nó, còn nó thì chỉ cười khẩy 1 cái, bước qua.

-Là cô ta gọi anh sao? Nhanh nhì!

Chỉ có vậy, nó lên xe, phóng vút đi để lại sự khó hiểu và tức giận trong ánh mắt Gia Huy. Bể nhỏ ngồi lên xe, cậu không buồn quay qua giúp đỡ Nhã Uyên.

Đến bệnh viện, trong lúc bác sĩ đang khám cho Linh Chi, cậu vẫn không hiểu tại sao nó lại bày trò mà lại là với Linh Chi và Nhã Uyên...Đang mãi suy nghĩ *cách*-tiếng cửa phòng mở, bác sĩ bước ra.

-Cô ấy không sao đâu. Chỉ bị ngất chút vì mệt và sợ hãi thôi.

Cảm ơn ông, cậu vào phòng, nhỏ vẫn chưa tỉnh. Tại sao khi nghe Linh Chi gọi cậu lại chạy ngay tới, tại sao lại rất tức giận khi thấy nó bày trò với nhỏ...hay cậu vẫn còn yêu nhỏ. Không, chắc chắn không. Cậu đã không còn chút cảm giác gì với nhỏ nữa rồi...vậy vì sao?

Bỗng Linh Chi mở mắt, nhỏ tỉnh lại.

-Anh...Gia Huy...hic...hic...em sợ quá!....

Nhỏ bật dậy ôm chầm lấy Gia Huy khóc nức nở. Thấy tội nghiệp nên cậu cũng không nỡ đẩy nhỏ ra.

Nó đang phóng với tốc độ kinh hoàng trên 1 con đường vắng, khúc khuỷu để tới trụ sở thứ 2 tại đây. Đột nhiên nước mắt nó rơi, bay theo ngọn gió như viên pha lê lấp lánh nhanh chóng tan biến. Nó tự nhiên thấy đau quá, ngực nó có chút nhói. Nhưng nó nghĩ có lẽ đây chỉ là cái cảm giác khi bị nghi oan thôi. Tập trung...tập trung...bây giờ việc quan trọng là cần đến trụ sở đã. Việc lần này có vẻ khá căng, nó bị Joy hồi thúc về ngay thì chắc vụ này không nhỏ và có vẻ như là liên quan tới nó.

Thắng xe cái kít dài trước cổng, lấy chiếc thẻ của W ra, nó lạnh lùng bước vào.

Vừa nhìn thấy nó, Joy nhanh chóng bước tới.

-Chị Thiên Vy, sếp đang chờ chị ở trong đó.

-Rồi.

Nó bước tới cánh cửa bằng gỗ lớn được trạm khắc tinh xảo, sơn 1 màu trắng lạnh lẽo.

cách-tiếng cửa mở...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Pete Trần.

Nó ngồi trong 1 căn phòng nhỏ, từ từ chuẩn bị cho 1 trận chiến được đoán trước. Khuôn mặt không chút biến sắc, nó nghĩ lại cuộc nói chuyện với Sếp...

Trước đó...

-Sếp, vụ gì mà kêu em về gấp vậy chứ?

-Vụ lần này có liên quan đến em đấy.- giọng nói nghiêm nghị từ phía người đàn ông đang ngồi xoay lưng lại phía nó, giọng điềm đạm nói-em còn nhớ Pete Trần chứ? Hắn ta đã trốn thoát khi đang bị tạm giam tại trụ sở. Người của hắn đã làm thương 1 số điệp viên của chúng ta và có vẻ hắn đang nhắm tới em đấy...

-Nhưng...sao hắn lại nhắm tới em vậy Sếp?

Nó như không tin được những gì mình nghe, tên Pete này đúng là dai thật. Hóa ra hắn vẫn còn những tên đàn em trung thành sẵn sàng lao vào W để cứu.

-Em là người đã bắt hắn vào tù nên có lẽ hắn sẽ nhắm tới em đấy. Ta nghĩ tốt hơn hết là em nên chuẩn bị trước đi.

-Vâng, em hiểu.

-Rồi, em đi chuẩn bị đi. Nếu hắn xuất hiện thì phải gọi về trụ sở không được 1 mình đấu với hắn.

Giọng nói vừa nghiêm nhưng lại có phần quan tâm nhiều hơn.

Nó vẫn có chút tò mò về vị Sếp này. Đây là người mới được trụ sở bên Mỹ cử vào thay ông Sếp trước. Nhưng có vẻ vị Sếp này khá kì quái, chưa có ai nhìn thấy khuôn mặt hay đoán chính xác được tuổi.

Nó cúi đầu chào, nhẹ nhàng bước ra phía cửa. Khi đó cũng là lúc Sếp quay chiếc ghế lại, ánh mắt chăm chú nhìn nó rời khỏi căn phòng..

Hiện tại..

-Hừ...ta đang chờ người đây Pete Trần...

Nó nhếch mép cười, đứng dậy khoác chiếc ba lô lên vai bước ra khỏi căn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

-Chị..

Joy bước nhanh tới chỗ nó như sợ nó đi mất vậy.

-Gì vậy? Hi...được rồi chị biết nhóc nghĩ gì mà...chị sẽ cẩn thận và không đưa em trai này phải lo lắng đâu...ok

Nó nháy mắt tinh nghịch rồi quay người bước đi.

-"em trai" ư? Vậy là mình vẫn mãi chỉ là "em trai" thôi sao?...

Joy buồn bã nói nhỏ. Vò vò mái tóc rồi cũng quay đi. Chà...tâm trạng cậu có chút khó chịu...làm việc tại W cùng Thiên Vy đã khá lâu rồi, dù có nhiều đội tốt hơn nhưng cậu vẫn chỉ muốn sát cánh cùng nó hoàn thành nhiệm vụ và điều mà cậu muốn thấy nhất chính nụ cười ngây ngô, nghịch ngợm của nó...phải chăng...

Nó phóng nhanh trên đường, từng đợt gió lạnh tấp vào mặt.

-Ế...mà khoan. Mình là siêu trộm chuyên mồi ra được bằng chứng phạm tội của mấy tên 'đầu trâu' thôi mà sao lần này lão Sếp kia lại giao cho mình nhiệm vụ truy bắt tên Pete kia luôn vậy???? Á...-nó thắng xe cái kit bên đường cộng thêm tiếng hét không thể to hơn làm người đi đường phải giật mình đứng rồi...lão Sếp mới chết tiệt...định dùng mình làm mồi như tên Pete ra đây mà. Hừ...được rồi...cả tên Pete lẫn lão Sếp kia chờ đấy...Nguyễn Hoàng Thiên Vy này không dễ chơi đâu hahahaha...

Tiếng cười của nó khiến người khác phải dựng tóc gáy lẫn nữa lại vang lên, tiếp tục phóng nhanh trên chiếc moto, nó đi thẳng về nhà.

Đỗ xe trước cửa, nó bỏ mũ móc vào gương, vác chiếc balo bước vào nhà. Mà hình như trong nhà có người...không thể là Thiên Nam vì vẫn chưa tan học, nó rút khẩu Smith & Wesson .500 S&W Magnum cầm chắc, nó cẩn thận vào...

-Ô hô...con chuột nhắt này đang tìm gì trong nhà của chị vậy hả?

Nó lãnh đạm giờ khẩu súng ngang đầu tên mặc đồ đen, khuôn mặt cũng được che kín. Tên đó có vẻ như cũng thuộc dạng thực lực khá nên ngay sau đó nhanh nhẹn thoát khỏi đầu súng của nó mà thoát qua đường cửa sổ.

-Chết ****...hắn ta đã bắt đầu rồi sao...hừ.

Nó cười khẩy rồi vút khẩu súng xuống sofa...thực ra không phải là tên chuột nhắt kia thoát dễ dàng thế mà là nó đã kịp gắn 1 thiết bị nhỏ dùng để theo dõi

hắn.

-Ha ha...chị đây là nữ siêu trộm tài năng của tổ chức đây nhé...làm sao mà nhanh tay bằng chị...

Rồi nó đứng dậy dọn dẹp lại căn nhà không Thiên Nam phát hiện ra có gì bất thường là xong mất...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quậy Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Ngồi trong phòng, nó gõ gõ tay xuống mặt bàn theo nhịp đồng thời ngồi suy nghĩ.

-Ai za!!! Sao mãi chưa thấy động tĩnh gì của tên Pete Trần gì cả...Hừ, lại còn đến bọn họ nữa, bớ mình luôn. Được rồi, sau đợt này bản cô nương đây sẽ trả cả gốc lẫn lãi...

-Ái chà...ai lại làm cho chị Thiên Vy đây tức giận vậy?

Joy từ đâu xuất hiện, bước tới nói. Nó lườm cậu 1 cái sắc lẹm rồi lại tiếp tục gõ khiến cái bàn như muốn bể làm đôi.

-Hix...chị lườm làm em sợ đấy...

-Hừ...hôm nay nhóc ăn phải gì à mà dám cạnh khỏe chị hả?

Nó hỏi bằng cái giọng từ từ, đều đều và có phần chậm rãi trong khi tay vẫn tiếp tục gõ xuống mặt bàn khiến Joy phải đổ mồ hôi vào cái tiết trời lạnh giá này.

-Thôi...thôi...em sợ chị nhất rồi.-Joy xua xua tay xin hàng rồi khuôn mặt bỗng trở nên nghiêm túc-Em nghe nói có 1 con gián của tên Pete lên vào nhà chị?

-Ờ...cứ biết thế.

Nó thân nhiên trả lời, sau đó không nói thêm gì nữa khiến Joy phải nản chí định quay đầu bước ra cửa bỗng *cách*

Joy rút súng quay lại chĩa thẳng vào đầu nó nào ngờ nó cũng đang chĩa súng thẳng cậu với nụ cười nhếch mép.

-Hừ...lần này lại 1 con gián khác của Pete sao?

-Haha...không hổ danh là siêu trộm của W, cảnh giác thật. Nhưng làm thế nào cô lại phát hiện ra?

-Đơn giản. Nốt ruồi ở đuôi mắt của Joy là ở bên trái còn ngươi là bên phải. Hóa ra như lời đồn trong thế giới ngầm...Mirror...kẻ có thể biến hóa đáng sợ với tài hóa trang y hệt. Nhưng vẫn chỉ là tấm gương phản chiếu thôi...hàng Fake.

Nó cười nhếch mép rồi nhướn mày nhìn tên kia.

-Coi như cái tên Mirror chưa từng có trong thế giới ngầm...*đoàng*...*đoàng*...

Tên kia thất kinh, hơi lạnh chạy dọc sống lưng, chỉ kịp bóp cò, viên đạn bay về phía nó. Tiếng thét đau đớn vang lên, tên này ôm chân khụy xuống, máu từ chân hắt tuôn ra nhuộm đỏ 1 khoảng thảm. Còn viên đạn hắt vừa bắn thì đang ghim chặt trên bức tường phía sau nó.

Nó rút điện thoại, gọi cho Joy. Chỉ 5' sau cậu đã có mặt, thoáng ngạc nhiên vì tên này hóa trang mình, Joy ra lệnh cho đám người mặc đồ đen đeo huy hiệu W bước vào bắt hẩn đồng thời "dọn dẹp" hiện trường.

Bỗng Thiên Vy tức giận túm cổ áo Joy...

-Hừ...cái lão Sếp mới nhậm chức kia, nghĩ sao mà để 1 siêu trộm làm việc của điệp viên cơ chứ. Rõ ràng là muốn đem mình làm mồi như để dụ Pete đây mà.

Joy nhẹ nhàng gỡ tay nó ra rồi nhanh chóng lên ra ngoài lúc nó đang tự ki 1 mình.

-Phù...thoát rồi. Chị Thiên Vy, Sếp làm vậy là có ý cả...bởi ngoài chị ra thì khó có ai có thể làm được.

Nó sau khi tự ki xong quay ra thì không thấy Joy đâu nữa, hậm hực dậm chân rầm rầm xuống sàn.

- Ya...tên Joy trời đánh kia, sao dám chạy mất vậy h...

Nó đang hét lên bỗng im bật, không buồn nhìn mặt người đang đứng ở cửa phòng.

Mà khoan, có cái gì đó...nó chạy vụt tới chỗ cửa phòng, đẩy Gia Huy té cái rầm rồi nở nụ cười tươi rói.

-A...anh Lâm Phong! Anh tới chơi ă? Mà sao lại đi cùng cục **** này vậy?

Nói nói nhỏ đồng thời chỉ tay về phía Gia Huy khiến Lâm Phong bật cười còn kẻ dưới đất kia tức sôi máu nhưng không làm gì được.

-Ừa...anh giai eo quý của em đâu ă?

Nó làm khuôn mặt dễ thương hết sức hỏi Lâm Phong.

-Thằng đấy đang trong phòng chuẩn bị đi chơi đó mà.

Bỗng 1 cái bóng đèn lóe sáng trên đầu nó...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Siêu Quý Và 4 Chàng Hào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.